SKAUTŲ AIDAS

1956 m. rugsėjo mėn., Nr. 9

SKAUTŲ AIDAS

Lietuvių skautų ir skaučių laikraštis ● Oficialusis Pasaulio Lietuvių Skautų Sąjungos organas ● Leidžia PLSS Tarybos Pirmija ● Leidimą tvarko LSB Vadija ● Vyr. redaktorius **v.s. Stp. Kairys** ● Seserijos redaktorė **s. O. Gailiūnaitė** ● Brolijos redaktorius **s. Č. Senkevičius** ● Dailininkas **s.v.v.sl. A. Muliolis** ● Adresas: Stp. Kairys, 9 Sidford Court, Toronto 9, Ont. ● Administracija: **ps. L. Eimantas,** 310 Emery St., London, Ont., Canada ● Prenumerata metams $3.00, pusei metų $1.50 ● Smulkūs skelbimėliai iki 20 žodžių $1.00 ● Spausdina FOTO-LITH spaustuvė, 1002 College St., Toronto, Ont., Canada, Tel. LE. 2-2259.

Lithuanian Boy — and Girl Scout periodical. Editor Stp. Kairys, 9 Sidford Court, Toronto 9, Ont., Canada.

Šio numerio viršelyje Vokietijos Rajono stovykla.
Nuotr. Dr. K. Pemkaus

Tu nori būti geru skautu. O kaip juo tapti? —Skaityk, studijuok "Skautybę Berniukams". Šioje knygoje atrasi savo sąjūdžio pagrindus. Knygą užsisakoma adresu: H. Stepaitis, 111 High Park Ave., Toronto, Ont., Canada.

PLSS Tarybos Pirmijos
pirm. pavad. **v.s. KAZIUI JONAIČIUI,**
jo tėveliui Lietuvoje mirus, užuojautą reiškia

PLSS Tarybos Pirmija
LSS/LSB Vadijos.

BUV. "SK. AIDO" REDAKTORIŲ IR ILGAMETĮ PLSS TARYBOS PIRMIJOS SEKRETORIŲ

VYR. SKTN. ANTANĄ SAULAITĮ,

Š. M. RUGSĖJO MĖN. 13 D. ATŠVENTUSĮ SAVO 50 METŲ SUKAKTĮ, NUOŠIRDŽIAI SVEIKINA, SVEIKATOS, LAIMĖS ASMENIŠKAME GYVENIME IR DAR ILGOS VEIKLOS SKAUTIŠKAME DARBE LINKĖDAMI

LSB Vadija ir "Sk. Aidas".

DŽIAMBORĖS FONDAS

Nuo paskutinio ataskaitinio pranešimo, tilpusio "Skautų Aido" Nr. 6-7, iki š.m. rugpiūčio mėn. 11 d. Džiamborės Fondas turėjo naujų įplaukų, gavo daugiau aukų, kurias čia žemiau skelbiame:

1.	DF įgaliotinio Detroite ps. A. Banionio surinktos aukos	$100.00
2.	p. K. Kudukis, London, Ont.	2.00
3.	Los Angeles "Žalgirio" vietin. /šv. Jurgio — Skautų Kankinių Dienos gerasis darbelis/ per ps. S. Makarevičių	8.50
4.	"Žalgirio" Tuntas Bostone per ps. Alg. Banevičių	30.00
5.	Bostono "Senųjų Lapinų" būrelis per s.v. v.sl. Levinį	9.00
6.	Port Colborne, Ont. "Žalgirio" Vietininkija per v.valt. Br. Simonaitį	28.00
7.	"Baltijos Jūros" Tuntas Čikagoje per v.valt. J. Macijauską	15.00
8.	DF-ui paremti komitetas Londone, Ont., per s.v. v.sl. A. Švilpą	35.52
9.	"Pilėnų" Tunto, Clevelande, vasaros stovyklos stovyklautojai - vilkiukai per s.v. v.sl. V. Bliumfeldą	5.00
10.	"Simano Daukanto" dr-vės Lonodne Ont, Rėmėjų ir Bičiulių būrelis per p. K. Kudukį	$ 10.00
		$243.02
	Pagal "Skautų Aidą" Nr. 6-7 surinkta	$197.65
	Viso iki š.m. rugpiūčio 11 d	**$440.67**

Skelbiame tik jau į DF įždą įplaukusias aukas. Kai kurios aukos, nors jau ir surinktos ar DF paskirtos, dėja DF Iždininko dar nepasiekė.

Aukotojų sąrašą paskelbsime vėliau pagal kategorijas, kai jau bus grąžinti DF vajaus aukų lapai. Labai apgailestauju, jei kartais kai kurie vietovių vadovai nebūtų gavę laiku DF vajaus tikslesnių informacijų.

Reikia galvoti, kad šiuo metu visuomenė yra orientuota DF vajaus reikalu. Aukų lapai senokai išsiuntinėti; DF vajaus vaisiai priklausys nuo to ir vien nuo to, kaip uoliai broliai skautai ir vadovai įsijungs į patį vajų.

Visiems DF-ui aukojusiems ir talkininkavusiems vajaus populiarinime bei aukų rinkime — tariu nuoširdų skautišką ačiū!

Broliškai linkiu sekmės ir ištvermės tolimesnėje DF Vajaus talkoje!

ps. O. Gešventas, DF Sekretorius.

SKAUTŲ AIDAS

1956 m. rugsėjo mėn., Nr. 9

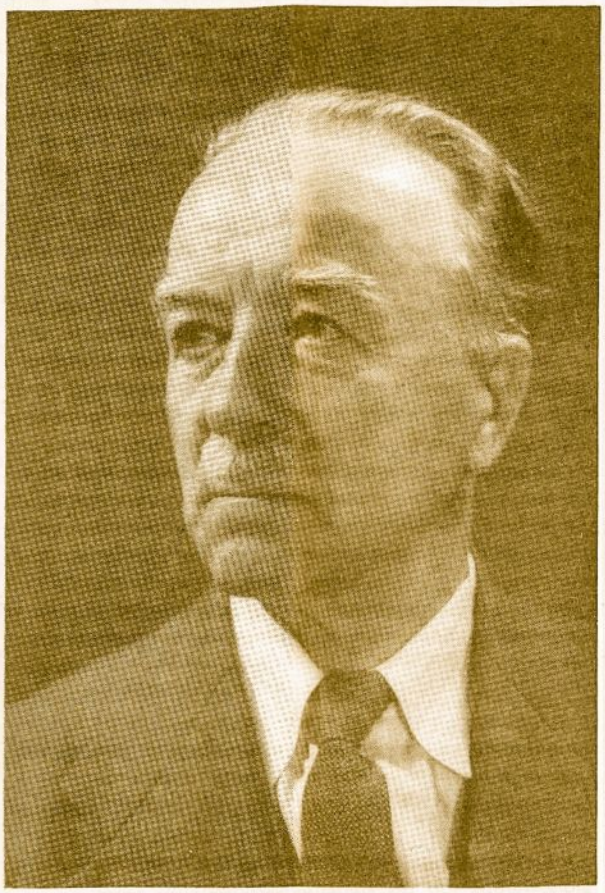

Profesoriui Ignui Končiui 70 metų

Šių metų vidurvasaryje — liepos mėn. 31 dieną — 70 metų sukaktį atšventė mūsų mielas skautininkas profesorius IGNAS KONČIUS.

Mažai atsiras mūsų Sąjungos narių, kurie nepažino šio tauraus lietuviškos skautiškos šeimos vyro, nuolat jauno, nuolat judraus ir giedro.

Profesorius Ignas Končius — mokslininkas, pedagogas, visuomenės veikėjas, šalpos orgnizatorius, etnografas, dievdirbis - menininkas.

Skautininkas Ignas Končius — skautų rėmėjas, skautininkas, Tarybos narys, mūsų akademinių skautiškų vienetų garbės narys, skautiškos spaudos nuolatinis bendradarbis, aktyvus stovyklautojas ir keliautojas.

Mielas Profesoriau, Apvaizdos savo Tautai iš Červenės pragaro išsaugotas, lik mūsų tarpe ilgiausius metus mus mo kydamas nuoširdžiau savąją Žemę mylėti ir jai tarnauti.

Visos lietuvių skautų ir skaučių
šeimos vardu
PLSS Tarybos Pirmija, LSS/LSB Vadijos.

SKAUTIŠKO DARBO METUS PRADEDANT

Su vasaros stovyklomis pasibaigus mūsų skautiškiems metams, manau, ši proga yra tinkamiausia bent trumpai pasidalyti įspūdžiais ir mesti keletą minčių mūsų artimos ateities darbui.

Šie metai buvo mūsų Brolijai nepaprastai gyvos veiklos metais. Kas sekė skautiškos spaudos puslapius, tas bus pajutęs tą didelį gyvybingumą, kuris lydėjo mūsų vienetų sueigas, iškylas sąskrydžius, išplaukimus, parengimus ir stovyklas. Teko asmeniškai eilėje įvykių dalyvauti ir stebėtis vadovų ir skautų darbu ir užsidegimu. Šis postovyklinis "Sk. Aido" numeris yra atspindis mūsų vasaros darbų, kurie praėjo sklandžiai bendradarbiaujant su Skaučių Seserijos vienetais.

Todėl dėkoju LSB Vadijos vardu visiems vadovams ir skautams, skautų tėvams ir rėmėjams, vienu ar kitu būdu prisidėjusiems prie šių metų darbo pasisekimo. Dėkodamas prašau ir ateičiai iš vadovų tos pačios **aukos dvasios,** iš tėvų/rėmėjų **tos pačios visokeriopos paramos, kad, visi drauge dirbdami, pajėgtume išlaikyti Lietuvišką Skautybę už Tėvynės ribų gają, veržlią, laimę nešančią mūsų jauniesiems.**

Dėkoju **Tarybos Pirmijos Pirmininkui v.s. dr. Vytautui Čepui, Pirmijos ir Tarybos nariams/rėms, SVS v.s. Onai Zailskienei, Seserijos Vadijai ir visoms sesėms vadovėms** už nuoširdų bendradarbiavimą ir pagalbą visais mūsų veiklos reikalais.

Šiandien esame didžiųjų jubiliejinių metų išvakarėse. **1957 — Pasaulinės Skautijos 50 metų sukaktis ir 1958 m. — mūsų Lietuviškos Skautijos 40 metų sukaktis.**

Pirmąją sukaktį atšvęsime 1957 m. vasario mėn. 22 d. savo vienetuose. Tų metų vasarą išsiųsime savo reprezentacinius vienetus į pasaulinę skautų džiamborę ir į tarptautinį skautų vyčių sąskrydį Anglijoje.

Antrąją sukaktį atžymėsime **Jubiliejine Tautine Stovykla Šiaurės Amerikos kontinente** derinant jos laiką pagal galimybes su mūsų tolimųjų rajonų jubiliejinėmis stovyklomis.

Šie du uždaviniai pareikalaus didelio jėgų įtempimo. Dėl to jų vykdymui jau pats laikas ruoštis.

Pirmojo uždavinio vykdymas jau yra pradėtas mūsų Vadijos Užsienio Skyriaus, ir jo suorganizuotas **Džiamborės Fondas** neša gražių vaisių — šiais metais jau du vienetai buvo paremti kelionėse į svetimtaučių stovyklas, ruošiamas leidinys apie Lietuvą ir jos skautus anglų kalbą. Šis Fondas parems ir mūsų reprezentacinius vienetus Anglijon. Tai tik darbo pradžia ir norėčiau pakartotinai atkreipti ypatingą visų LSB vadovų ir skautų dėmesį į šio Fondo svarbą. Į šio Fondo vajų turime įsijungti patys ir turime įjungti visus savo rėmėjus ir bičiulius. **Tenelieka nė vieno, nuo vilkiuko iki skautininko, kuris savo įnašu neprisidėtų prie šio didelio mūsų Tautos ir organizacijos atstovavimo darbo.** Šiandien jau turime žinių, kad ir platesnės lietuviškos organizacijos rengiasi ateiti[1] mūsų DF pagalbon. **Štai, jaudinantis Susivienijimo Lietuvių Amerikoje /SLA/ pavyzdys!** Tai mums mielos žinios, kurios drauge ir **įpareigoja ruoštis, likti nuolat judriais ir ištvermingais savo sumanymuose.**

Abi jubiliejines sukaktis stengsimės pasitikti nuolat stiprindami savo skilčių ir draugovių darbą, veržiamiesi aukštyn patyrimo laipsniais, įsigydami kaip galint daugiau tautinio, valstybinio ir tarptautinio ženklo atžymėjimų, naujų specialybių ir, svarbiausia, stengdamiesi gyventi kiekvieną savo dieną obalsio ir įstatų dvasia.

Artimoje ateity **"Sk. Aidas" pradės 1956/57 metų vajų,** kuriame kviečiu dalyvauti visas LSB skiltis, valtis, būrelius ir pavienius platintojus. Vadovai yra atsakingi už vajaus pravedimą vienetuose, nes savosios spaudos, kaip pagrindinio ryšio, išlaikymas yra mūsų gyvybinis reikalas. Tenelieka nė vieno skauto Brolijoje, kuris neprenumeruotų ir neskaitytų savojo laikraščio.

Visas ateities darbas bus lengvas, jei vadovai įstengs suburti į veiklą visus savo skautus skiepydami riterišką varžybų nuotaiką, o nuolat ugdoma skilties dvasia, nežinanti kliūčių ir jaunatvišku išradingumu neribota, išneš jų vienetus į pirmųjų eiles.

Gražių rudens iškylų
skiltims ir dr-vėms linkėdamas
Jūsų Vyriausiasis Skautininkas.

Fausta Kirša

RUDUO

Nužydėjusi vasara baigias;
Daugel paukščių nuskrido į pietus;
Užsidaro narveliuose straigės,
Ir prasideda rudenio lietūs.

Kiek javų prisikrovė klojimai!
O kiek didelės daržinės šieno!
Kiek širdy kaip ugnies atminimų!
O gyvenimo būta kasdieną!

Ant dirvono raudoni čiobreliai
Svaigulingais kilimais sužydo.
O ruduo tartum puolęs ant kelių
Nužydėjusią vasarą lydi.

Jau klevai geltonai nusidažo,
Putinai raudonuoja pašlaitėj,
Dienos trumpos, jau oro lyg maža,
Ir saulutė ilgai nebekaitins.

Neužmiršk, ką mylėjai kadaise:
Atminimas už daiktą gražesnis.
Greit gėlelė nužydi, o vaisius
Kaip pavasariai kelias ir tęsias.

Lietuviškosios kančios apaštalai

Alfa Sušinskas

Komunizmas Rusijoje nebūtų galėjęs įsiviešpatauti 1917 metais, jei irusų tauta ir jos kariuomenė būtų žinoję jo baisumą...

Tačiau dar ir dabar laisvosiose valstybėse yra daug žmonių, kurie nesupranta komunizmo ir jo tikrojo veido nepažįsta... O kur jis įsisuka, jau yra vėlu juo nusikratyti ir, visokį sunaikinimą baisiai kenčiant, tenka laukti tinkamos valandos, kada bus galima iš jo išsilaisvinti. Gi kada ta laisvės valanda ateis, niekas nežino...

Mes, naujieji ateiviai, kartu su kitais komunizmo pavergtais kraštais praktiškai žinome tikrąjį komunizmo baisumą. Kiekvienas iš mūsų esame nuo jo vienaip ar kitaip kruvinai nukentėję, ir kiekvienas turime pareigą dirbti Lietuvos laisvei.

Šiam laisvinimo darbui dirbti yra įvairių būdų ir priemonių. Vienas čia labai svarbus ir įtakingas būdas yra informuojant nelietuviškąją visuomenę apie lietuvių tautos kančias komunistinėje vergijoje. Šitas būdas reikalauja mokėti gyvenamojo krašto kalbą. Mes kas metai, ačiū Dievui, susilaukiame gana didelio skaičiaus savo jaunimo, kuris baigia augštąsias mokyklas. Aišku, šis mūsų jaunimas gerai moka svetimąją kalbą.

Čia ir atsiveria platus darbo laukas lietuviškosios kančios apaštalams — mūsų jaunajai inteligentijai — dirbti svetimosios kalbos pagalba Lietuvos laisvinimo darbą, nelietuvius spaudoje supažindinant su Lietuvos kančia ir iškeliant visais atžvilgiais nežmoniškus komunizmo darbus Lietuvoje. Šiam darbui nereikia rašytojo šaunaus talento, nei ypatingo žurnalistinio sugebėjimo: tereikia mokėti svetimąją kalbą... O medžiagos tiek daug! Mūsų lietuviškieji dienraščiai, savaitraščiai, žurnalai ir atitinkamos knygos jos duoda tiek ir tiek! Pagaliau kiekviena tremtinių šeima pakankamai turi nelaimingų išgyvenimų iš komunistinio režimo.

Jungtinėse Amerikos Valstybėse, Kanadoje ir kitose laisvosiose valstybėse yra leidžiama daugybė įvairiausios rūšies laikraščių, periodinių spaudinių, ir žmonės juos gausiai skaito. Į šią nelietuviškąją spaudą apie Lietuvos kančias retkarčiais parašo nelietuviai, bet jų rašytinis žodis, nors ir naudingas, nėra jų pačių išgyventas, ir dažniausiai jis yra perblankus, nepakankamas, net netikslus. Visai kas kita, kai lietuvis apie savo tautos kentėjimus rašo! O rašyti ne tik ilgesnius, bet ir trumpesnius straipsnelius, net žinučių formoje. Rašyti ne vien didžiosiomis progomis, pav. Vasario 16, Kalėdų, bet nuolat — juk Lietuvos kentėjimai yra nuolatinė proga juos pasauliui parodyti ir nušviesti.

Jau daug turime savo jaunosios inteligentijos, svetimąja kalbą puikiai vartojančios. Tebūna ji ir lietuviškosios tragedijos apaštalas nelietuviškoje spaudoje! Toks jos darbas būtų kenčiančiosios Lietuvos labai įvertintas. Pagaliau argi tai ir ne pareiga?...

Visi visais būdais turime dirbti brangiosios Tėvynės Lietuvos laisvinimo darbą!...

Laisvosios Tėvynės stovykloje, Kanada.
Nuotr. V. Bacevičiaus

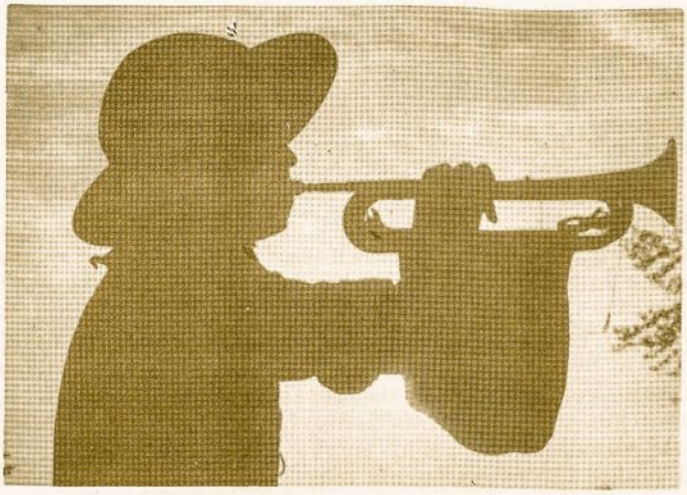

Šios vasaros stovyklos

Rytmečio trimitas Nemuno stovykloje. nuotr. G. Peniko

LAURENTIAN KALNUOSE...

Neringos Tunto stovykla įvyko netoli St. Donat, Laurentian kalnuose, nuo liepos 14 iki 22 dienos. Stovyklavietė buvo labai graži: apsupta uolėtais, miškais apaugusiais kalnais, su nedideliu ežeru, į kurį sesės dainuodamos eidavo maudytis. Eglės, pušys ir berželiai, tarp kurių stovėjo mūsų palapinės, priminė mums Lietuvos miškus. Saulė švietė visą savaitę, bet, kaip tyčia, svečiam atvažiavus, savaitgaliais, imdavo ir apsiniaukdavo.

Stovykla sutraukė gražų būrį sesių (apie 30) iš Montrealio, o viena sesė atvažiavo net iš Amerikos. Vadovavo tuntininkė sesė I. Kibirkštytė, adjutantė sesė M. Tauteraitė. Stovyklos kapelionas buvo tėvas Raibužis. Sesė A. Gaurytė užėmė skaučių draugininkės pareigas, sesė M. Siniūtė vadovavo paukštytėms, o sesė D. Aneliūnaitė rūpinosi sportu. Virtuvėje, padedama sesių, šeimininkavo p. Kudžmienė.

Šįmet netoliese mūsų stovyklavo ir brolių Tuntas. Su broliais susitikdavome šv. mišiose, prie bendro stalo ir kai būdavo bendri laužai.

Stovykla visoms sesėms praėjo labai greitai. Tai žaidimai, tai mokytis, tai dainuoti, tai maudytis — kiekvieną minutę buvo ką nors veikti. Stovyklos metu buvo įsigyta įvairių specialybių ir kelios sesės bei paukštytės davė įžodžius.

Kiekvieną vakarą prie laužo skambė-

Montrealio Vaivos...

Per pasaulį margą...

Eglių pavėsyje . . .

davo sesių dainos, o sesėm užbaigus posmą, girdėdavosi kaip dainuodavo broliai. Užtai paskutinis laužas susijungė į bendrą chorą, prie kurio prisidėjo ir didelis svečių būrys. Montrealio bendruomenės pirmininkui L. Balzarui laužą uždegus, jam sumaniai vadovavo brolis J. Ramanauskas. Net ir lietutis nepajėgė sugadinti geros nuotaikos. Sykiu buvo ir liūdna, nes žinojom, kad sekančią dieną reikės išsiskirstyti.

Grįžom namo sustiprėjusios skautiškoj ir lietuviškoj dvasioj, pasisėmusios žinių, išmokusios naujų dainų ir pasiryžusios kitais metais vėl susitikti.

M. S.

VYSKUPAS IR AUDRA

Londono lietuvių Simano Daukanto draugovė — apie 20 jaunesniųjų skautų - čių ir 7 vyčiai — šiemet stovyklavo nuo liepos 20 iki 24 dienos svetingų p.p. Genčių ūkyje, Mt. Brydges, apie 15 mylių į pietvakarius nuo Londono. Visi stovyklautojai, nors kai kuriomis dienomis oras buvo neperpuikiausias ir smarkiai lijo, liko patenkinti ir todėl vadovų įdėtos pastangos ir triūsas pilnai save pateisino.

Mūsų stovyklą lanko vyskupas

Liepos 22 d. Londono lietuvių koloniją lankė J.E. vyskupas V. Brizgys, kuris maloniai sutiko taip pat aplankyti ir stovyklaujančius skautus ir, lietučiui smarkokai lyjant, Ekscelencija nepabūgo nukeliauti apie 15 mylių į šalį nuo savo pasirinkto maršruto. Nors ir peršlapę, nes kaip tik prieš pusvalandį stovyklos apylinkėje siautė smarkoka su ledais audra, skautai aukštąjį Ganytoją sutiko spindinčiais veidais. Kai tik apstojo liję, Ekscelencija su mumis nusifotografavo ir paliko labai malonų atminimą. Mes labai džiaugiamės, nes aukštasis Ganytojas pirmą kartą aplankė mūsų stovyklą, nors stovyklaujame nebe nuo šiemet. Vyskupą lydėjo skautų dvasios vadas ps. kun. St. Kulbis ir kun. Rickus.

Statom tiltą

Sekmadienį, liepos 22 d. laukėm gausaus atsilankymo mūsų rėmėjų ir bičiulių bei tėvų ir stropiai ruošėmės iškilmingajam laužui. Tuo tarpu, kaip jau minėta, apylinkėje siautusi audra nugriovė per upeliūkštį tiltuką ir padarė nebeįmanomą įvažiavimą į stovyklavietę. Vyčiai tuoj šoko tiltuko statyti, o šeimininkas parūpino lentų ir kt. medžiagos. Netruko nė poros valandų: tiltukas veik iš naujo pastatytas. Šeimininkas džiaugės, kad tiltukas tarnaus keliems metams.

Po sunkaus darbo palapinę apsikasus . . .
nuotr. L. Eimanto

Varžybos ir sportas

Kai pirmadienį saulutė maloniai kaitino, visą dieną skyrėm varžyboms ir sportui. Mūsų jaunieji labai rimtai nusiteikę varžės ir gautieji rezultatai net perviršijo visas įdėtas viltis. Varžytasi iš mūsų tėvynės pažinimo, istorijos, skautų patyrimo laipsnių ir, reikia pasakyti, į klausimus jaunieji atsakinėjo labai tiksliai ir net išsamiai.

Svečiai iš toliau

Tą pačią dieną, kai mus lankė vyskupas, į stovyklą atvyko ir visą dieną išbuvo mūsų artimiausi kaimynai — neseniai įsikūrę Tilsonburgo—Delhi lietuvių skautai, vadovaujami s. Zig. Paulionio. Mes stebėjomės, kad jie per gana trumpą laiką padarė tokią puikią pažangą: jie jau turi savo nuolatinę stovyklavietę — 10 akrų jiems dovanotą žemės sklypą.

Stovyklon buvome priėmę ir kitų lietuvių vaikučius — neskautus. Buvo mūsų tarpe ir Kanadoje gimusių lietuvaičių. Atrodo, kad Londono skautai jau užkariavo visų tautiečių pritarimą ir simpatijas, nes kartu dirba ir lietuvybės skatinimo darbą. Mūsų eilės pamažu, bet nuolat auga. Jau pora sesių išaugo iš jaunesniųjų į tikras skautes ir įgijusios reikiamo patyrimo visai tinkamai jau gali vadovauti jaunesniosioms, o tai labai džiugina mus — senuosius vilkus.

s. L. E-tas.

NIDOS UŽDARYMAS

(sks) Rugp. 4 d., uždaryta dvi savaites trukusi Clevelando Neringos skaučių tunto NIDOS stovykla prie Round-Up ežero. Stovyklavo 22 skautės. Joms pirmąją savaitę vadovavo s. J. Gulbinienė, o antrąją — v.sl. M. Leknickaitė. Stovykloje buvo Radastų jaun. skaučių būrelis ir Voverių bei Pelėdų skaučių skiltys. Jų tarpe pravestos varžybos. Taškai buvo duodami už palapinių tvarkingumą ir įrengimus, lietuvių kalbos grynumą, laužų pasirodymus, rašinėlius stovyklos laikraštėliui ir pan. Varžybas laimėjo jaun. skaučių Radastų būrelis, surinkęs 63 taškus. Voverys surinko 51 tašką ir Pelėdos — 38 taškus.

Nidos stovykla prasidėjo su lietumi, kurį paskui pakeitė malonios ir giedrios dienos. O paskutiniąją dieną lietutis ir vėl atskubėjo raginti skautes grįžti namo. Tačiau šeštadienio popietį dangus nusiblaivė — vėliavos nuleistos raudoname saulėleidy, o laužas nešė kibirkštis į žvaigždėtą dangų.

Nidos stovyklautojos su s. A. Šenbergiene ir ps. V. Bacevičium.
nuotr.
V. Bacevičiaus

Sesės užsiėmimuose — juostas audžia. Instr. s. A. Šenbergienė.
nuotr.
V. Bacevičiaus

Nidos uždarymo iškilmėse iš paskaitytų įsakymų išgirdome apie gražius šios stovyklos atsiekimus. Savo šakos III patyr. laipsnio egzaminus išlaikė ir davė įžodį jaun. skautės kandidatės — Ir. Navickaitė ir Ir. Damosevičiūtė ir skautės kandidatės — Gr. Garlaitė ir V. Gatautytė. Įvairių specialybių egzaminus išlaikė skautės: M. Juškėnaitė, N. Kijauskaitė, R. Galinytė, R. Žygaitė, Ir. Geležiūtė, L. Juodytė, N. Garlaitė ir D. Bružaitė.

Nidos stovyklą dažnai lankė tėvai ir bičiuliai. Vieni atveždavo lauktuvių, o kiti instruktavo skautes. Pašnekesius stovyklautojoms skaitė kun. B. Sugintas, JAV LB pirm. St. Barzdukas ir kit. Skaučių tėvų k-tas talkininkavo suruošiant stovyklą, nupirko palapinių bei parūpino transportą. P. Pašakarnienė buvo miela virtuvės šeimininkė. ps. V. Bacevičios ir p. J. Mockus aukojo savo atostogas šiai stovyklai ir stropiai tvarkė maisto tiekimą bei padėjo įrengti stovyklą. Kun. B. Sugintas Nidoje atnašavo šv. Mišias. P. Stasas parūpino ir pagamino stovyklinius baldus virtuvėje. Materialiai Nidą parėmė LB Clevelando apyl. v-ba — $50 auka ir Dr. A. Juškėnienė — $25 auka. Visiems šios stov. talkininkams bei lauktuves atvežusiems stovyklos vadovybė uždarymo iškilmėse pareiškė padėką.

Šiose iškilmėse be žvalių stovyklautojų, dalyvavo gausūs svečiai ir Pilėnų tunto skautai. Paskutinis vakaras stovykloje užbaigtas jaukiu laužu. Kartu su jo kibirkštimis į žvaigždes lėkė skautiškos rakietos, skambėjo lietuviškos ir sk. dainos ir juokino žiūrovus skaučių bei skautų vaidinami pokštai. Laužo metu abiem stov. viršininkėms s. J. Gulbinienei ir v.sl. M. Leknickaitei skautės įteikė po gintarinį papuošalą, kaip savo padėką už jų pasiaukojanti vadovavimą Nidos stovyklai.

Rugp. 3 d., stovyklą aplankė ir su Neringos tuntu atsisveikino tunt. ps. M. Pažemėnienė, kuri kitądien išvyko į Santa Monica, Calif. Naująja tuntininke skiriama ps. Alb. Petukauskienė.

Stovyklos prisiminimui rotatoriumi atspausdintas leidinėlis NIDA, kuriame gražiai atspindi dvi stovyklinio gyvenimo savaitės. Jį gavo visos skautės ir paskutiniojo laužo svečiai, kurie sumetė kelis dolerius to leidino spausdinimo išlaidoms padengti.

Šios vasaros stovykla palikusi skautėms malonius ir giedrius prisiminimus, kuriuos pabrėžia jų pačių eilėraščio puosmelis NIDOS laikraštėlyje:

„Daug dienų jau stovyklaujam,
Su uodais dar vis kariaujam,
Gero ūpo nenustojam —
Dirbam, mokomės, dainuojam!"

PASISEKĘS BANDYMAS

(sks) I JAV Rajono dvi savaiti trukusi vilkiukų stovykla "Pilėnai" prie So. Woodstock, Conn., liepos 28 d. buvusi gražiai užbaigta. Uždarymo iškilmėse sulaukta daug svečių iš kitų stovyklų—Putnam ir Marijanopolio. Taippat atsilankė LSS Tarybos Pirmininkas v.s. dr. V. Čepas su v.s. L. Čepiene, I-jo Rajono Vadeiva v.s. A. Matonis, Seserijos Dvasios Vadas kun. prof. s. St. Yla, Atlanto Rajono Vadas s. V. Nenortas ir daugelis kitų vadovų. Skautiškosios stovyklos iki šiol vis būdavo rengiamos tik skautams, kur retkarčiais stovyklaudavo ir vilkiukai. "Pilėnų" stovykla buvo skirta tik vilkiukams, kur visa programa buvusi jų amžiui pritaikyta. Skautai tik buvo jų globėjai ar vadovai svarbesnėse pareigose. Svarbiausias šios stovyklos bruožas buvo lietuvybės atgaivinimas jaunose sielose. Kai kurie iš jaunųjų stovyklautojų tikra to žodžio prasme stovykloje pramoko kalbėti lietuviškai. Kiti savo kalbą patobulino, išmoko lietuviškų dainų ir eilėraščių. Vilkiukų tarpe buvo pravestos varžybos. Jų laimėtojais tapo: mandagiausias vilkiukas — R. Budraitis, drausmingiausias — G. Klivečka (abu iš New Yorko), lietuviškiausias — A. Šimauskas (Hartford), darbščiausias ir tvarkingiausias — R. Dėdinas (Worcester). Jiems įteiktos dovanėlės.

Nepaprastos padėkos nusipelnė stovyklos virtuvės šeimininkė p. Br. Jutėnienė, kuri rūpestingai maitino pilėniečius. Jai talkininkavo jos dukra Milda ir skautės D. Marcinkevičiūtė bei E. Štaraitė.

Pilėnų stovyklai vadovavo hartfordietis ps. J. Benešiūnas, jam talkininkavo worcesterietis ps. V. Bliumfeldas, kuris šios stovyklos pradžioje davė skautininko įžodį. Ūkio skyriuje energingai plušo psl. Alg. Glodas, jam padėjo skautas A. Pranckevičius. Pirmąją pagalbą teikė p. Mockevičius.

Stovyklavo 35 vilkiukai iš New Yorko, Worcesterio, Hartfordo ir Waterburio. Stovyklą aptarnavo 15 asmenų, kuriuos sudarė sk. rėmėjai-bičiuliai, vadovai ir skautai.

"Pilėnų" stovykloje buvo leidžiamas laikraštėlis "KUORAS". Išėjo du nr. Jų turinyje apstu statistikos ir informacinės medžiagos apie "Pilėnų" stovyklą, kas turėjo būti įdomu stovyklos svečiams. Yra žiupsnelis ir pačių vilkiukų pasisakymų bei kelios karikatūros.

Nepaprastai malonu konstatuoti, kad pirmoji vien tik vilkiukams surengtoji stovykla praėjo su nepaprastu pasisekimu. I-jo JAV rajono pionieriškas bandymas turėtų būti sektinas pavyzdys ir kitiems rajonams bei tuntams.

Pilėnų vilkiukai su vadovais ir tėveliais. Nuotr. J. Gaidžio

Vėliavas gerbiam . . .

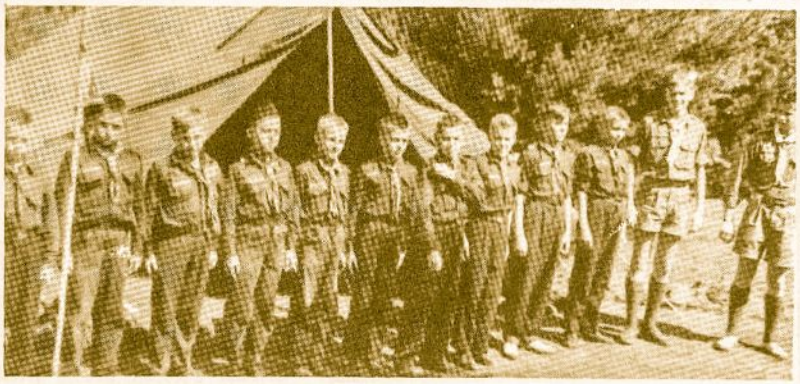

Į užsiėmimus.

Išalkom . . .

Sotink, Dieve . . .

Visos nuotr.
R. Kezio

DIENA JAUNESNIŲJŲ SKAUČIŲ STOVYKLOJE PUTNAME

O žavingoji vaikystė, tu lyg besiskleidžiantis obels žiedas gėriesi viso pasaulio grožiu ir džiugini visus, kas į tave žvelgia. Tu esi nesibaigiantis džiaugsmas motinai, saulės spindulėlis vyresniajai draugei ir šviesi ateitis tėvynei!

Rytas — nuskardeno švilpukas. Waterburio Kregždės, pramerkę akutes, dairėsi aplinkui lyg netikėdamos, kad esančios jau stovykloje, bet primintos, kad po kelių minučių bus mankšta, greitai šoko iš lovučių ir klegėdamos pradėjo rengtis. Rytinė mankšta — tai buvo joms naujiena. Išbėgę laukan, jos džiaugėsi pirmuoju rytu.

Hartfordo sesytes . . .

Diena buvo šilta. Mergaitės sužinojusios, kad sudarančios budinčią skiltį po vėliavos pakėlimo, tuojau nuėjo ruošti stalą pusryčiams. Netrukus visos skautės, susėdusios už stalų dalinosi įspūdžiai ir linksmai užkandžiavo. Po pusryčių visos sukalbėjo maldą ir nužygiavo į bažnyčią padėkoti gerajam Dievuliui už tekančią saulutę, už visų geriausią mamytę ir tėvelį ir už viską, viską, kas jaunoj širdelėj sukeliai tiek laimės ir džiaugsmo.

Ir Elizabeth'o nuskendę žieduose . . .

Mišioms pasibaigus, valandėlę pažaidžiusios, darbščios jaunos Kregždutės ėmėsi ruošti stalą pietums. Supuoklės, kurios buvo visai netoli, dažnai atkreipdavo jų dėmesį. Jos norėdavo bėgti ir nors kiek pasisupti, bet pareiga sulaikydavo.

Po pietų visom skautėm teko nusivilti, nes sužinojo, kad seselės sekmadieniais neveža mergaičių maudytis. Bet po keletos minučių viskas buvo pamiršta, ir gera nuotaika grįžo.

Štai, ir pradėjo temti. Visos nekantriai rikiavosi eiti į laužą. Leidosi saulė, palydima skautiškų dainų ir žiogelių muzikos. Pasiekusios laužavietę skautės, kaip bitutės, ją tuojau apsupo ir laukė, laukė, kada pamatys tą pirmą

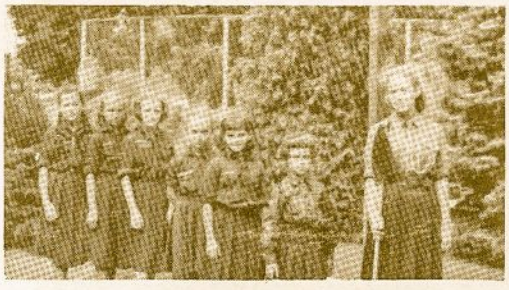

Ir Worcesterio . . .

Ir Bostono . . .

Visos nuotr. E. Putvytės

TARPTAUTINĖ SKILČIŲ DŽIAMBORETĖ ŠKOTIJOJE

Blair Atholl, 1956. VII. 24 - VIII. 4 dd.

Tai buvo šeštoji šios rūšies Džiamboretė, kurios pradžią padarė skautai — pabėgėliai iš Norvegijos, Belgijos, Prancūzijos ir kitų karo paliestų tautų.

Po karo ji buvo ruošiama didesniu mastu, maždaug kas antri metai. Ir štai, šiais metais buvome pakviesti ir mes, lietuviai skautai, joje dalyvauti.

Tuojau buvo sudaryta skiltis iš penkių skautų ir vadovo ps. J. Alkio. Su atsidėjimu ruošėmės tam svarbiam žygiui, kad kuo geriau pavyktų atstovauti Lietuvą šiame dideliame skautų susibūrime.

Pagaliau priartėjo išvykimo diena. Keliavome kartu su vokiečiais, belgais, prancūzais ir amerikiečiais. Stoty mus visus pasitiko stovyklos viršininkas Jack D. Stewart ir palydėjo į stovyklavietę. Ji buvo įrengta tarp augštų, miškais apaugusių kalnų, prie garsiosios Blair Atholl pilies. Čia sužinojom, jog šioje džiamboretėje dalyvauja apie 800 skautų, atstovaudami 17 tautų.

Džiamboretė buvo paskirstyta į 13 pastovyklių. Mus nuvedė į pirmąją, kur nuvykę radome malonų jos viršininką ("uncle) ir mūsų "globėjus" — škotų skiltį, su kuria per visą stovyklavimo laiką kartu maitinomės ir darėm visus įrengimus.

Kaip kitose stovyklose, taip ir šioje pirmosios dienos buvo darbo — pirmiausiai pastovyklės puošimas, vėliau visi kiti įrengimai. Mūsų skilčiai teko uždavinys pastatyti vartus, kurie vėliau žavėjo visus praeivius. Pastatę vartus, puošėm savo palapinę, vienoje pusėje akmenukais ir samanom išdėliota Vytis, kitoje Gedimino Stulpai ir Vyties Kryžius. Kadangi kietoje žemėje iškasti stalo buvo beveik neįmanoma, padarėme stalą iš pagalių, nepanaudojant nė vienos vinies. Taip pat padarėme stalą mūsų tautinių rankdarbių parodėlei, kurią lankė ir domėjosi visi skautai ir svečiai.

Kalbėjo Britų sk. šefas Lordas Rowallan.

Atlikus visus įrengimo darbus, sekė pats stovyklavimas. Užsiėmimų buvo pakankamai. Įvairios iškylos, nakties ir dienos žygiai, maudimasis, sporto ir kiti žaidimai bei konkursai. Visos varžybos buvo daromos tarp pastovyklių. Mūsų pastovyklė laimėjo 3-čią vietą. Ypatingai gerai pasižymėjo mūsų skilties dalyvis psl. R. Kalibatas.

Po trijų dienų sužinojom, jog Džiamboretėje lankysis Skautų Šefas Lordas Rowallan. Laukėme šio momento su nekantrumu. Jis aplankė pirmiausiai mūsų pastovyklę. Sveikino kiekvieną iš mūsų rankos paspaudimu, maloniai sutiko pasirašyti į mūsų svečių knygą, apžiūrėjo parodėlę ir priėmė dovanėlę — Lietuvos Vytį (medžio drožinys). Aplankęs visas pastovykles, jis kalbėjo į skautus, kurie atsidėkodami sukėlė jam audringas ovacijas.

Dienos bėgo greitai ir įdomiai. Gaila, kad iš dešimties stovyklavimo dienų tik trys buvo saulėtos, kitomis dienomis arba lijo arba šaltas kalnų vėjas grasė nuversti palapines.

Renkamės į paskutinį laužą. Kiekviena tautybė pasirodo. Mes irgi neatsiliekam. Po visų pasirodymų stovyklos viršininkas atsisveikina su kiekviena tautybe atskirai ir įteikia kiekvienam skautui Škotijos kalnų gėlelę Džiamboretės prisiminimui. Laužo užbaigimui visi skautai užsidega po žvakutę, kurių liepsnelės primena šimtus šv. Jono vabalėlių, spindinčių nakties tamsumoje. Trimitininkas trimituoja "Ateina Naktis".

Baigėsi laužas, o su juo ir mūsų stovyklavimo dienos Škotijoje. **J. A.**

---

liepsnelę, pirmus kylančius dūmus. Uždegti laužą buvo pakviestas atvykęs svečias brolis V. Bliumfeldas. Kadangi visos skautės prisidėjo savo pūtimu, tai laužas tuojau suliepsnojo. Įsisiūbavo skautiška nuotaika — skambėjo jaunųjų juokas ir šūkiai. Šypsenos puošė visų veidus.

Virginija Kiaunytė.

LIETUVOS NACIONALINĖ M. MAŽVYDO

DAINAVA TORONTE

Kiek laukimo, kiek ruošimosi ir, štai —tyliame medžių pavėsyje išdygsta pora palapinių. Tai pionieriai, pirmieji atvykę paruošti stovyklavietės ir paskutinieji ją palieką. Laikas trumpas, darbo daug, tačiau energija viską nugali, ir paruošimas eina prie galo.

Antanas B. sumaniai rikiuoja sesių rajone palapines, užmesdamas akį tai iš dešinės, tai iš kairės, ar kuri palapinė neprasikišusi. Gytis su Leonu sukasi apie virtuvės krosnį ir deda akmenį prie akmens, kad didysis katilas turėtų pakankamą pamatą ir smarkiai kunkuliuojant nepakryptų šonan.

Šeštadienio ryto saulė pasveikina atbundančią stovyklą. Lengvosios mašinos rieda viena po kitos, veždamos stovyklautojus ir jų aprangą. Judėjimas kaip skruzdelyne.

Stovyklos vadovybė ilgai neduoda tinginiauti. Tuojau išdygsta lenta, o su ja ir pirmieji stovyklos nurodymai, kada kelti, kada valgyti ir kada užsiėmiman eiti. Štai stovyklos adj. v.sl. V. Abromaitis aiškina drausmę patiems jauniesiems, kurie norėtų gyventi visiškoje laisvėje su meškere ir slieku ,tačiau jam ateina pagalbon sesė Gražina Skirgailaitė, kuri susirenka mažuosius ir vietoj sliekų ir žuvyčių suranda malonesnius jiems žaidimus.

Stovykla be stalo — ne stovykla, taigi įkimba visi prie stalo. Vieni kasa, kiti lygina, treti puošia, ir stalas tuoj išdygsta. Stalo atidarymo proga mūsų ūkio ministeris "Untė" visus pavaišina vandeningu arbūzu.

Keleta sesių, su pieštuku, liniuote ir popieriumi ant lentelės vaikšto paupiu ir po rajoną, tai šen tai ten, vis tiesdamos ranką į tolį ir primerkdamos akį, tai kaž ką žymėdamos popieryje. Tai topografijos egzaminams ruošiasi, talkininkaujant stovyklos komendantui ps. L. Kalinauskui. Ten vėl kiti upėn mėto kažkokią plūdę. Tai broliai matuoja upės vandens greitį. Pasukus nuo upės į kalnelį, prie beržynėlio, matyti būrelis susėdęs. Tai kun. Tėvas Kulbis pasakoja apie paliktą tėviškę, apie gražiuosius jos laukus ir upių klonius. Kitoje vietoje sesių būrelis mokosi pirmosios pagalbos, kad "Milk of magnesia", nors kartais ir yra ružavos spalvos ir labai panaši į vaistus nuo "poison ivy", tačiau gydymui nuo "poison ivy" netinka... Ir kur pažvelgsi, darbas tyliai verda visuose frontuose. Stovyklos dienos gi baigiasi ir daugelis juk nori pakopti laipsniu aukščiau, įsigyti daugiau patyrimo, gauti naujų žinių. Et, brolyti, tinginiams čia ne vieta!...

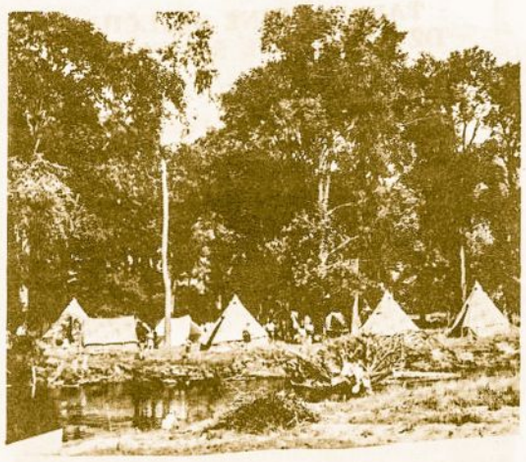

Įsikūrusi Dainava

Marija, Marija...

Brangindamas savo garbę...

Uždarymo iškilmės. Svečių priekyje min. V. Gylys ir BVS.

Geriausieji gauna dovanas. Įteikia stov. komendantas ps. L. Kalinauskas.

Untė diriguoja ir dainuoja...

Visos nuotraukos L. Baziliausko

Štai vėl, besėdint prie vakarienės stalo, aplanko mus netikėtai J.E. vysk. V. Brizgys, lydimas kun. dr. J. Tadarausko. J.E. vysk. V. Brizgys dalyvauja stovyklos vėliavos nuleidimo apeigose ir taria nuoširdų žodį stovyklaujantiems. Trumpą valandėlę pabuvojęs, kartu su mūsų mylimu kun. Tėvu St. Kulbiu, S.J., išvyksta į vakarinę Kanadą vizituoti lietuvių kolonijų. Tėvo Kulbio vietoje pasilieka tunto dvasios vadas kun. P. Ažubalis.

Prabėga dienos, kaip upėje vanduo, ir stovykla atsistoja ant uždarymo slenksčio. Atvažiuoja stovyklon tėveliai, svečiai ir kiti skautų bičiuliai.

Stovyklautojai ruošiasi vėliavos nuleidimui. Eilės rikiuojasi vėliavų aikštėje. Stovyklos uždaryman atvyksta konsulas min. V. Gylys, VS ir Kanados Liet. B-nės CV atstovas. Min. V. Gylys šiltų širdžiai minčių įliejo į daugelio krūtinę.

Būrelis sesių ir brolių duoda įžodį ir pasipuošia raudonu ar geltonu kaklaraiščiu.

Įsakymų metu nuskamba ilga eilė sesių ir brolių, išlaikiusių į aukštesnį patyrimo laipsnį. Atžymimi tvarkingi ir stropūs stovyklautojai individualinėmis dovanomis, kaip knyga "Skautybė Berniukams" bei kit. įvairiomis knygomis ar skautiškais diržais.

Paskutinį kartą nuskamba Himnas... Marija, Marija, ir vėliavos susiglaudžia ligi kito karto.

Uždarant stovyklą, paskutinis atsisveikinimo žodį taria stov. viršininkas ps. J. Pažėra, ragindamas seses ir brolius ir ateityje nepamiršti vasaros stovyklų, stengtis įgyti daugiau patyrimo, kad, vienam iškritus, kitas galėtų jo vieton stoti ir darbą tęsti.

Vakaro laužas, kaip ir visi, praeina labai nuotaikingai. Laužą veda ps. A. Baziliauskas. Visus prajuokina Jūratė ir Kastytis bei gana vykusios stovyklos viršininko "laidotuvės".

Laužas prigęsta, kažkokia nejauki tyla praslenka, kai ratu sustoję ir supynę rankas paskutinį kartą traukėme "Ateina naktis..."

Paskutinį kartą tariame sudie stovyklai. Vėl pilkose miesto gatvėse skendėsim per metus. **J. P.**

KELIONĖ IR STOVYKLA PRANCŪZIJOJE

Atėjus paskirtai dienai išvažiuoti į skautų stovyklą Prancūzijoje, susikrovėm savo daiktus į gimnazijos mašinėlę ir išvažiavome į Weinheimo traukinių stotį.

Atvykus į Mannheimą, turėjom perlipti į kitą traukinį, kuris mus nuvežė iki Lyono.

Trispalvė pakyla . . .

Lyone reikia vėl perlipti. Susišnekėk, kad nori, nemokėdamas nė vieno žodžio! Prieinam prie geležinkeliečio ir rankų bei kojų pagalba pradedam aiškintis. Vis dėlto jis supranta ir aiškina mums, bet mato, kad mes stovim išpūtę akis ir nieko nesuprantam. Tada ir jis ima rankas į pagalbą ir šiaip taip išaiškina. Laimingai perlipam į kitą traukinį. Vėlai vakare pasiekėm miestą, kuriame turim nakvoti. Čia prasidėjo naujos bėdos: turim daug bagažo, reikia atiduot į bagažo apsaugą, bet nesusikalbam. Imam į pagalbą žodynėlį. Tas vis dėlto padeda ir taip atiduodame bagažą.

Po apylinkes besižvalgant . . .

Negavę miesto viešbučiuose vietos, susirandam laukiamąjį, susirangom ant suolų ir miegam. Taip praleidžiam pirmą naktį Prancūzijoje. Anksti rytą jau mes vėl pakeliui. Po kurio laiko pasiekiame kalnus. Čia prasideda gražiausi vaizdai. Palengva traukinys kyla vis augščiau ir augščiau. Apylinkės darosi vis gražesnės. Stebimės gamtos gražumu. Važiuojam per didžiulius kalnus. Kalnai apaugę miškais. Nuo kalno teka upeliai. Traukinys įlenda į tunelį. Išvažiavus iš tunelio, pasirodo vėl kiti vaizdai ir vis atrodo gražesni. Štai, iš vienos pusės matosi didžiausios kalnų uolos, iš kitos pusės — bedugnė. Taip besigrožėdami gamta, pasiekėm paskutinę stotį. Čia išlipam ir pradedam ieškoti autobuso, kuris turėtų nuvežti į mažą miestuką, kur netoliese turi būti stovykla. Susikrovę daiktus į autobusą, važiuojam stovyklos link. Privažiavę netoli stovyklos, matome iš tolo plevėsuojančis vėliavas. Išlipus iš autobuso, tuoj prisistato keli skautukai ir padeda nunešti mūsų daiktus. Stovykloj pasitinka Nicos Rajono Vadeiva s. prof. Beckas, kuris buvo mus pakvietę atvykti į stovyklą, bei kiti skautai. Labai nuoširdžiai mus priima.

Prasideda mūsų stovyklavimas. Pailsėję po kelionės, išsirenkam vietą ir statomės savo dvi mažas palapinukes. Norim įrengti visiškai lietuviško pobūdžio stovyklėlę. Pastatę palapines, susitvarkę daiktus, stveriamės kito darbo. Reikia virtuvei kokios nors pastogės — na, ir statom iš šakų lapinę. Maistui sudėti pastatom iš akmenų "šaldytuvą", kuris kaip vėliau pasirodė, mums labai buvo reikalingas maistą apsaugoti nuo lapių bei kitų žvėrių, kurie čia naktimis medžioja: išmestas dėžutes taip gražiai išlaižydavo, kad su vandeniu taip išplauti būtų sunku. Šį darbą atlikę, statom iš akmenų stalą. Iškasti stalo lietuvišku papročiu nebuvo galima, nes po plona žemės danga prasideda uolena, o akmenų pilna. Taip turėjom pasitenkinti akmeniniu stalu, kurio viršų padengėm gražia samanų eile. Pastatę laužavietes ir atlikę būtiniausius darbus, puošiam palapines: ant iš smulkių akmenėlių išpilto skydo fono padarom Vyties kryžių. Žinoma, prancūzai skautai stebisi tuo mūsų papuošimu. Jiems

tai yra neįprasta. Jų kiekviena skiltis stato įvairius vartus bei kitokius stovyklai reikalingus reikmenis, bet papuošimų prie palapinių nedaro. Taip pamažu mes įsirengėm savo stovyklavietę. Prancūzų skautai kviečiasi mus į atskiras skiltis ir vaišina, kaip svečius. Tuo būdu mums teko valgyti grynai prancūzų skautų gamintų valgių. Žinoma, gerokai reikėtų pagyventi su jais, kad priprastum prie jų virtuvės. Jie ir valgymą pradeda ne malda, kaip mes esam įpratę, bet kiekviena skiltis savo šūkiu. Tokiu pat būdu ir baigia.

Skiltis žygyje . . .

Stovykloj vyrauja visą laiką giedri nuotaika. Labai gražiai su broliais prancūzais sugyvenom. Susikalbėjimas didelės problemos nebesudarė. Su daugeliu buvo galima susikalbėti angliškai, keli mokėjo ir vokiškai. O kuris jau nemokėjo jokios kitos kalbos, su tuo išsiaiškindavom rankų pagalba. Taip mums jų būry dienos bėgo labai greitai.

Stovyklos programa buvo labai įvairi. Sekmadieniais lankydavosi svečiai. Vieną sekmadienį turėjom svečiams pagaminti lietuvišką valgį. Na, žinoma, mums darbo buvo nemažai. Darėm bulvinius "cepelinus". Mūsų laimei "cepelinai" gerai pasisekė. Svečiai ir vietiniai skautai, kurie juos valgė, buvo labai patenkinti. Prancūzai iš bulvių gamintų valgių nedaug tepažįsta, už tai trintuvą mums buvo labai sunku gauti.

Stovyklos dienotvarkė panaši į mūsų stovyklų: 7.30 val. kėlimas, mankšta, po to prausimasis, pusryčiai, vėliavų pakėlimas, nuo vėliavų pakėlimo iki pietų reikėdavo apsirūpinti maistu bei atlikti kitus darbus, po pietų iki vakarienės laisvalaikis, po to vakarienė, vėliavų nuleidimas ir, kai sutemdavo, laužas.

Kartą suruošė visos savaitės žygį. Visi žygiavome atskiromis skiltimis. Tik vakare susitikdavom dažniausiai tame pačiame kaimelyje, kur nakvodavom. Mus buvo priskyrę prie vienos skilties, su kuria turėjom atlikti šį žygį. Pats žygis pasirodė ne toks lengvas. Ėjom su kuprinėm, reikalinga apranga, puodais, antklodėm — taip, kad kuprinės svėrė nemažai. Reikėdavo per dieną padaryti mažiausia 20-25 km. Keliavimas buvo palyginus gana sunkus, nes visą laiką kelias ėjo per kalnus. Taip mes po trijų dienų priėjom augščiausią Haut-Loire apylinkės kalną, 1754 m. augščio. Čia rytą, užlipę ant kalno, stebėjom saulės tekėjimą. Tai tikrai labai gražūs vaizdai. Po to pamažu pradėjom sukti stovyklos link. Dar priėjom Loire upės pradžią. Atsigėrėm vandens ir po to per keletą dienų pasiekėm stovyklą.

Šioj kelionėj labai ištvermingai pasirodė prancūzų skautai. Jie nors palyginus jauni, maždaug 14 metų, nešė savo kuprines, kaip ir senesnieji. Jei matai kokį mažiuką vos paeinantį ir nori jam padėti nešti jo kuprinę — neduoda, nei per prievartą neatimsi. Jo kuprinę yra įsipareigojęs nešti skiltininkas. Ir skiltininkas, nors pats nevyresnis, neša skautuko kuprinę, kol tas pailsi. Po to vėl jam atiduoda. Bet kitam, nors skiltininkas bus ir labai pavargęs, nešti neduoda.

Kalno vi ršūnėje su prancūzų skautais . . .

Monako valstybėje . . .

Po šio žygio buvo suruoštas žaidimas, kuris truko visą naktį ir dieną. Iš stovyklautojų buvo sudarytos dvi grupės. Viena grupė susidėjo iš aštuonių stipriausių skautų, kurių tarpe buvo ir du mūsiškiai, kiti trys likom stovykloj. Tų aštuonių puolėjų grupė terorizavo visą judėjimą už stovyklos ribų. Puolėjų tikslas buvo "išsprogdinti" prie vėliavų stiebo "bombas", apsaugoti savo ir atimti kito gyvybę. Visi skautai to žaidimo laikotarpyje kaklaraiščius turėjom nešioti užpakalyje, užkišę už diržo ir, jei priešas jį ištraukia, esi netekęs gyvybės ir tuo būdu toliau negali dalyvauti žaidime. Likusiems stovykloj buvo baimės, kai reikėjo iš užpuolėjų išsikovoti pusryčiams pieno ir maisto visai dienai. Šis žaidimas baigėsi lygiom.

Monako pasakiškame sode . . .

Priešas neįstengė "išsprogdinti bombų" prie vėliavų stiebo. Po šio žaidimo pradėjom visi ruoštis laužui, kuris buvo taikytas miestelio gyventojams. Jis įvyko Cayres miestelio didelėj, dar nebaigtoje statyti salėje. Ten buvo susirinkę labai daug svečių, žiūrovų. Šalia prancūzų skautų programos pasirodėm ir mes su daina bei vaidinimu. Žinoma, mūsų vaidinimas buvo be žodžių.

Pamažu pradėjom ruoštis kelionėn namo. Paskutines dienas oras labai pablogėjo. Visą laiką be pertraukos lijo. Todėl mūsų pasiruošimas kelionei buvo labai vargingas. Teko sukrauti ir vežti šlapias palapines. Kelionė į Nicą, iš kur visi buvo atvažiavę, truko gana ilgokai. Kadangi ši stovykla buvo 1200 m. augštyje, tai į Nicą turėjom važiuoti daugiausia į gana staigias pakalnes, kur autobusas vos krutėjo. Galiausiai, visą dieną keliavę, naktį pasiekėm Nicą. Ten atsisveikinom su broliais ir nuvažiavom toliau į Villefranche, kur mus priėmė p. Liutkus. Čia dar pabuvom pora dienų. Maudėmės jūroj ir gėrėjomės gamtos grožiu. Atsisveikinę su s. prof. Beck ir kitais, leidomės į kelionę per Italiją, Šveicariją į Vokietiją.

Visi laimingai grįžom namo kupini gražiausių įspūdžių, pergyvenimų ir skautiško patyrimo. **A. J.**

AUKURAS RAMBYNE

Šių metų Vokietijos rajono skautų ir skaučių stovyklą surengėme prie Bad Duerkheimo, Isenachtal, puikiame slėnyje, kurį iš visų pusių supa kalnų virtinės. Kur tik mūsų žvilgsnis siekė — vien miškais apaugę kalnai. Prie pat stovyklos teka sraunus kalnų upelis, kuriame dažnai stebėjome vikrius upėtakius. Visų labiausiai mus žavėjo augštas, plika viršūne ir labai status kalnas. Baigę stovyklos įrengimo darbus, kiekvienas norėjome užlipti į šio kalno viršūnę, bet tai nebuvo taip lengva. Suradome siaurą takelį, kuriuo lipti buvo nebe taip sunku. Šis kalnas mums priminė pavergtoj tėvynėj Rambyną. Todėl savo stovyklą bei šį kalną pavadinome "Rambyno" vardu.

Vieną dieną nutarėme šios stovyklos prisiminimui ant to kalno viršūnės pastatyti aukūrą. Tuoj po pietų poilsio,

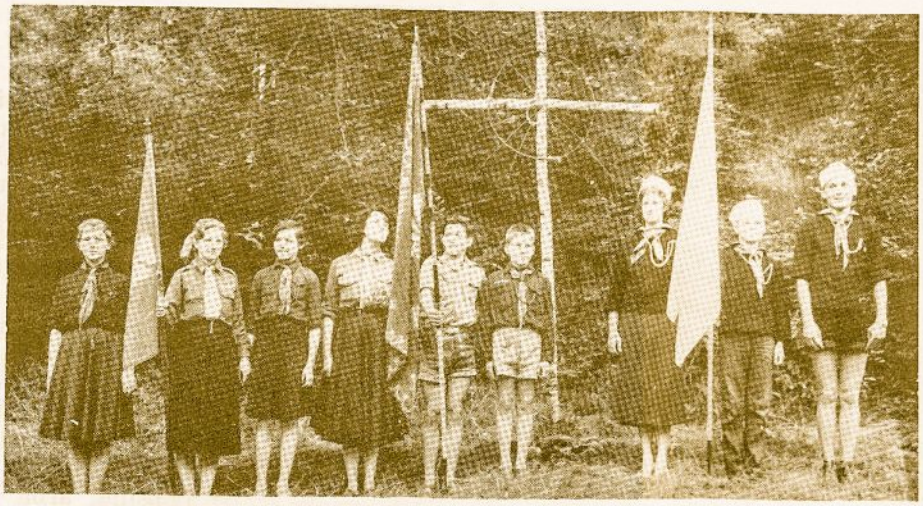

Stovyklos vėliavos. Nuotr. K. Pemkaus

nešdami priekyje "Aušros" tunto vėliavą, lipome į "Rambyną". Uolėtoj "Rambyno" kalno viršūnėj iškasėme guolį, į kurį su tam tikromis apeigomis įdėjome butelin įvyniotą raštą su visų stovyklautojų parašais. Didelis plokščias akmuo, kurį penki skautai vos galėjo pakelti, uždengė jį ilgam laikui. Brolis Vadeiva pasakė jaudinančius, tėvynės prisiminimo ir karšto tikėjimo žodžius. Tada visi skautai ir skautės surinkome iš visų kalno pusių akmenis ir krovėme vieno metro augščio aukūrą. Ceremonijos buvo atliktos, atsisukus į mūsų tėvynės pusę. Sugiedojus Tautos Himną, leidomės žemyn.

Prieš išvykdami iš stovyklos, nuėjome su kalnu ir aukūru atsisveikinti.

Naktis. Užmigo gamta. Tik karts nuo karto, paklydęs vėjas kalbina kalnų viršūnėj miegančius medžius. Tyla.

Tamsus vėliavos šešėlis, paskendęs nakties miglose lyg nematomos rankos nešamas, lipa vingiuotais kalnų takais į "Mūsų Rambyną". Jį seka dviejų vaidilučių nešamos žarijos, kurios uždegs aukūrą ir vėl dings niekam nežinant, nematant, nakties tamsumoj.

Mūsų liudytojais buvo mėnulis ir žvaigždėmis nusėtas dangus.

Tai paskutinė stovyklos naktis. Lietuvių skautų sargyba saugos mūsų simbolišką "Rambyną" ir aukūrą. Atsisveikindami čia ant kalno palikome savo širdis ir mintis, kurias pavedėme lietuviškai dvasiai globoti mus nuo svetimų audrų.

sl. Martynas Čerkus.

Laisvalaikis stovykloje. Nuotr. K. Pemkaus

NERIS IR NEMUNAS

Rugpiūčio 25 — rugsėjo 3 d.d. So. Woodstock, Conn., įvyko bene didžiausia šiais metais lietuvių skautų-skaučių stovykla. Skaučių stovykla buvo pavadinta Neries, o skautų — Nemuno vardais.

Nuo pat pirmosios dienos stovyklautojai griebėsi darbo — ruoštis į aukštesnius patyrimo laipsnius, įgyti valstybinius, tautinius ir tarptautinius ženklus bei įvairias specialybes.

Skautus — skautes įvairiais klausimais instruktavo: kunigai St. Yla, V. Cukuras, V. Paulauskas ir J. Pakalniškis; sktn./vadovai: V. Čepas, L. Čepienė, K. Marijošienė, A. Saulaitis, A. Matonis, V. Nenortas, E. Putvytė, Ruseckienė, J. Benešiūnas, V. Bliumfeldas, R. Kezys, R. Pakalnis, V. Pileika, P. Avižonis, A. Bobelis, Č. Kiliulis, G. Kurpis, V. Strolia, A. Saulaitis jr., A. Gustaitis, V. Mikalauskas.

Šalia pažangos įvairiose programose stovyklose buvo galima pamatyti gražią išviršinę tvarką, švarą, daugybę kruopščiai paruoštų papuošimų, įrangų. Patys stovyklautojai elgėsi drausmingai ir gražiai. Vienas amerikietis skautininkas, aplankęs stovyklą, pareiškė, kad pas juos taip stovyklą sutvarkyti galima tik paveiksluose, bet ne miške. Ypatingai gražiai buvo susitvarkę Worcesterio DLK Gedimino dr-vė, pažymėtina taip pat Waterburio skautų R. Marūno ir R. Srugio medžio raste išpiaustytas rūpintojėlis; dėmesį patraukė ir Nemuno stovykloj iškastas stalas. New Yorko skautai pasižymėjo savo gražia tradicija, sueinant kiekvieną dieną visam tuntui, ir pakeliant bei nuleidžiant savo tunto vėliavą. Skaučių stovykloje savo susitvarkymu ir pasirodymais laužuose buvo atžymėtos New Yorko skautės.

Stovyklos metu įvairiomis dienomis apie 40 skautų, skaučių, vyr. skaučių, sk. vyčių ir jūrų skautų davė įžodžius. Beveik kiekvienas stovyklautojas arba pakeltas patyrimo laipsniu, arba įgijo kokią nors specialybę, arba kokį kitą ženklą. Viso stovyklavo 130 skautų ir 118 skaučių visą 10 dienų. Darbo dienos savaitgalį stovyklautojų buvo virš 300. Vietovėmis stovyklautojai pasiskirstė sekančiai: New Yorko 66, Bostono 55, Worcesterio 42, Hartfordo 23, Waterburio 23, Elizabetho 17, Brocktono 10, Putnamo 7, New Haveno 3, Bridgeporto 2.

Stovyklos gyvenimas gražiai atsispindėjo stovyklų laikraštėlyje "Santaka", kurio 320 egzempliorių buvo spausdinama kiekvieną dieną. Paskutinis numeris bus netrukus išleistas su stovyklų vadovybės parnešimais, įsakymais, apžvalga. Vienos dienos numeris būdavo 6-10 psl. Laikraštėlio redaktoriumi

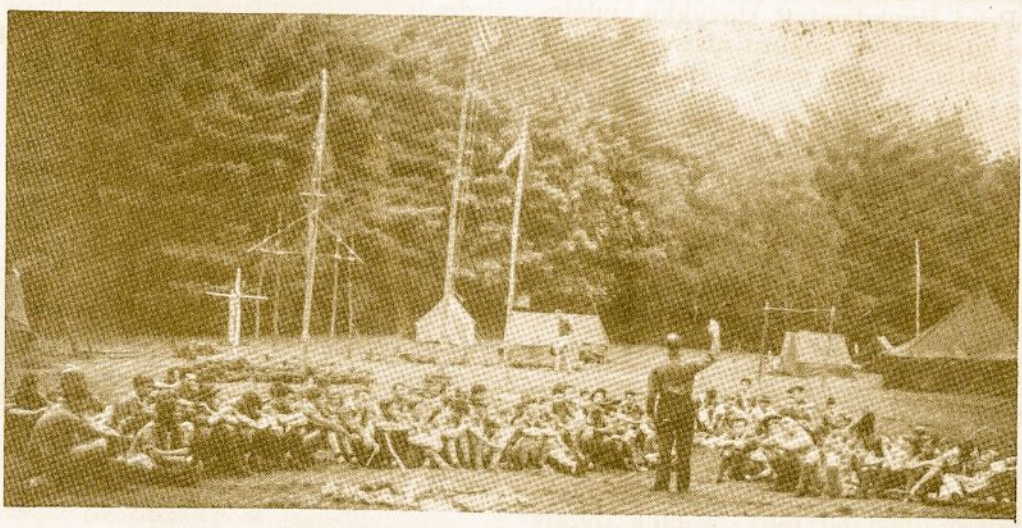

Vadeiva v.s. A. Matonis kalba Nemuno broliams. Nuotr. G. Penikė

Meldžiamės . . .
nuotr. E. Putvytės

buvo R. Kezys. Jam talkininkavo A. Jankauskaitė, D. Glodas, G. Liaukus, V. Janulevičiūtė, K. Matonis, N. Ramanauskaitė, A. Saulaitis jr., ir kt.

Stovyklų lankymo metu veikė kioskas, kur skautai ir skautės galėjo įsigyti įvairių rašymo priemonių, vaisių, saldumynų, vaisvandenių. Neries ir Nemuno stovykloms prisiminti buvo atspausdintos specialios atvirutės, ženklai (prie uniformų) ir gairelės, kurios buvo teikiamos įvairių šakų laimėtojams.

Stovykloje kiekvieną rytą būdavo šv. Mišios po atviru dangumi, kurias atnašaudavo kun. J. Pakalniškis — N.Y. skautų-čių kapelionas. Didelis dėmesys buvo kreipiamas į taisyklingą lietuvių kalbos naudojimą. Pav., valgant prie bendro skautų stalo, jei koks brolis pasakydavo angliską žodį, jis turėdavo atsistoti, apeiti aplink stalą, kiekvienam valgančiam suduoti per petį ir pasakyti "Aš nekalbėjau lietuviškai"...

Rugpiūčio 31 d. buvo pravesta stovyklų religinio susikaupimo valanda.

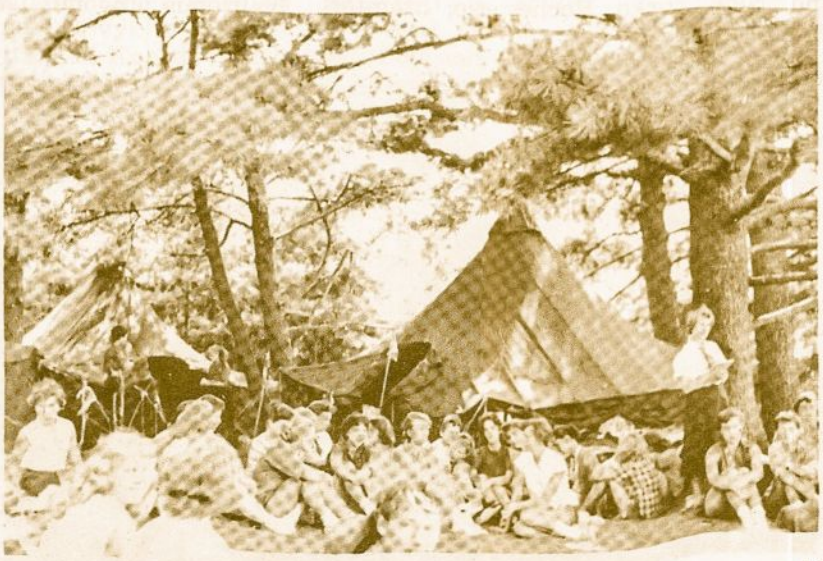

v.s. L. Čepienės pašnekesys apie liet. papročius.
Nuotr. E. Putvytės

Sutemus visi skautai sudarė gyvą rožančių, o skautės jo viduje sustojo kryžiaus ženklu. Buvo labai įspūdinga, kai visi stovyklautojai užsidegė žvakutes ir nušvietė miško slėnį.

Šiame rajone įprasto iškilmingo stovyklų atidarymo ar uždarymo su paradu nebuvo.

Nemuno stovyklos vadovybę sudarė: A. Saulaitis, R. Kezys, Č Kiliulis, J. Rakšys, V. Smolskis, V. Bliumfeldas, V. Strolia, P. Avižonis, A. Bobelis, A. Alksninis, G. Kurpis, Draugininkai: Worcesterio — R. Židžiūnas, New Yorko — A. Bobelis ir P. Avižonis, Waterburio — A. Vaišnys, Bostono — G. Kurpis. Bostono oro skautams vadovavo A. Gustaitis, o iš įvairių vietovių sudarytai vyčių dr-vei — Vl. Plečkaitis. Neries stovyklos vadovybė: K. Marijošienė, L. Jucėnaitė, A. Noakaitė, B. Banaitytė, L. Petrauskaitė, J. Taraškevičiūtė, A. Jankauskaitė, I. Šimulynaitė. Draugininkės: Bostono — M. Gedminaitė, Elizabetho — A. Didžbalytė, Hartfordo - Putnamo — A. Kalvaitytė, New Yorko — B. Paškevičiūtė ir D. Audėnaitė, New Haveno - Waterburio — G. Vaitkevičiūtė, Worcesterio — D. Pajaujytė. Bendrieji stovyklų pareigūnai: V. Mikalauskas, A. Eidukevičius, Br. Jucėnienė, R. Kezys, D. Glodas, G. Liaukus, N. Ramanauskaitė.

LAISVOJI TĖVYNĖ

(sks) Rugp. 25 — rugs. 3 d. Holiday Harbour parke (prie Weatley,Ont.) praėjo LAISVOSIOS TĖVYNĖS skautų-čių stovykla. Svetinga Kanados gamta vos porą kartų pašlakstė stovyklautojus lietumi. Skautai-ės gražiai pailsėję ir sveikai nudegę grįžo į mokyklas iš šios stovyklos. Laisvosios Tėvynės stovyklai vadovavo giedrios nuotaikos optimistas ir visad jaunas s. prof. Stp. Kolupaila. Ši stovykla sulaukė stovyklautojų iš tolimiausių šiaurės Amerikos kampelių. Jon suskrido skautiškas jaunimas bei vadovai iš lietuviškųjų kolonijų — Bostono, Clevelando, Chicagos, Detroito, Elizabetho, Los Angeles, New Haveno, New Yorko, Rochesterio, Stamfordo, Waterburio ir Worcesterio — JAV, ir kanadiškųjų vietovių — Hamiltono, Londono, Montrealio, Niagara Falls, St. Catharines, Toronto ir kt. Visą laiką stovyklautojų skaičius svyravo tarp 110-120 asm., tačiau uždarymo savaitgaliui suvažiavo 267 asm. Tą savaitgalį Laisvosios Tėvynės stovyklon suskrido posėdžiams Liet. Skautų S-gos Tarybos nariai, kurių šiai progai suvažiavo net 21 narys. Tai buvo pirmas toks gausus Tarybos narių susitikimas po išsiskirstymo Vokietijoje.

Nepaprastai malonus dėmesys Laisvosios Tėvynės stovyklai buvo parodytas iš Kanados skautų pusės. Jie ne tik įvairiomis progomis lankė stovyklą, bet

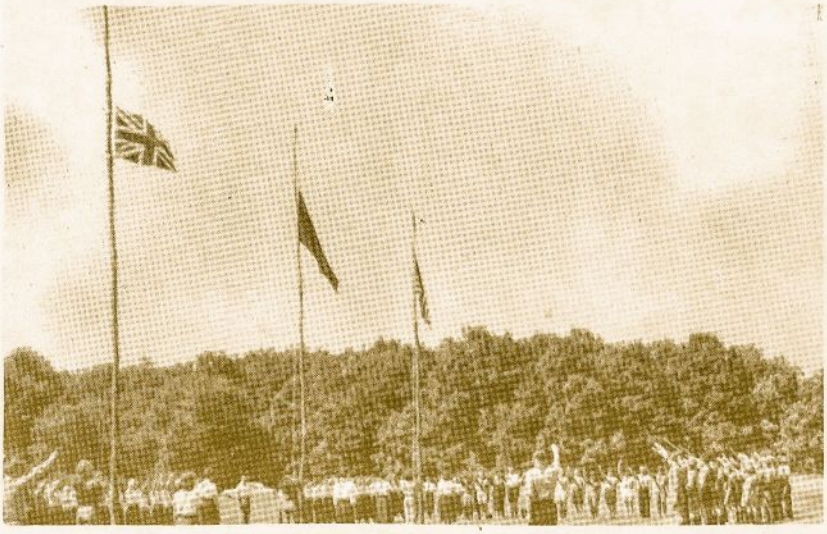

Vėliavoms pakylant . . .
Nuotr. V. Bacevičiaus

Kalba stovyklos virš. s. prof. S. Kolupaila.
Nuotr. J. Pažėros

rugpiūčio 31 d. laužo metu įteikė s. prof. Stp. Kolupailai Lietuvių Skautų S-gai skirtą sidabrinę lėkštę su tokiu įrašu: **"Presented to the Lithuanian Boy & Girl Scouts in Exile by the Essex District Scout & Guide Movement in Canada, August 31, 1956".** Ši brangi dovana dabar yra LSS Tarybos Pirmijos žinioje. Tarybos nutarimu ji bus persiunčiama visoms skautiškoms vietovėms, kur tik bus rengiamos skautiškos ar šiaip lietuvių parodos, kad daugiau mūsų visuomenės galėtų susipažinti su šia dovana, kuri dar kartą pabrėžia, jog mūsų skautai kas kart vis daugiau randa bičiulių sau ir Lietuvai.

Taip pat svarbus ir "The Windsor Daily Star" rugp. 2 d. numeryje tilpęs Laisvosios Tėvynės stovyklos aprašymas. Jame pabrėžta, kad Kanados skautija sveikina lietuvius skautus-tes stovyklaujančius jų žemėje. Ten pat atspausdinta nuotrauka iš skaučių ruošos stovyklos virtuvėje kartu su prof. s. Stp. Kolupaila. Apie stovyklos tikslą laikraštis rašo, kad lietuviai skautai-ės esą tremtiniai iš Lietuvos ir suvažiavę ruoštis tam laikui, kada jų Tėvynė bus laisva nuo komunistinės priespaudos, ir jie galės grįžti namo. Gražiai atsiliepia ir apie Laisvosios Tėvynės viršininką s. prof. Stp. Kolupailą, pabrėždamas, kad jis profesoriauja Notre Dame universitete. Anot prof. Kolupailos, laikraštis pabrėžia, jog lietuvių skautų organizacijos tikslas esąs padėti jaunuoliams, iš kurių priauga naujos jėgos visuomeniniam veikimui. Laikraštis pamini ir LSS Tarybos narių suvažiavimą, kurį vadina Supreme Council of the Boy and Girl Scouts in Exile.

Stovyklos dienos, o ypač paskutiniojo

Laisvosios Tėvynės stovyklos garbės sargyba Lietuvos konsului min. V. Gyliui padedant vainiką prie Nežinomojo Kanados Kario Paminklo Kanados Lietuvių Dienos Windsore proga.
Nuotr. J. Pažėros

PLSS Tarybos nariai savo posėdžių palapinėje. Nuotr. E. Putvytės

savaitgalio, prabėgo lyg viena akimirka. Po dienos darbų visi susitikdavo prie įprastinio laužo. Čia savaitgaly su savo talkininkais visus žavėjo nepamainomas s. Vilius Bražėnas. Kiekviena skautiškoji stovykla turinti savo pamėgtąją dainą, o Laisvosios Tėvynės stovykloje tai buvo partizanų daina. Laužai buvo baigiami Lietuva Brangi ir tradicine Ateina Naktis. Mielas laužų svečias buvo ir Essex apskrities tuntininkas s. Edgar Ronald, kuris su malonumu stengdavosi kartu su visais dainuoti lietuviškai.

Rugs. 3 d. vidurdienį paskutinį kartą nusileido mūsų trispalvė, greta kurios visą laiką plevėsavo JAV ir Kanados vėliavos. Jau liūdniau praskamba atsisveikinimo žodžiai. Stovyklos viršininkas prof. s. Stp. Kolupaila džiaugiasi turėtu puikiu oru, dėkoja pasišventusiems talkininkams ir stovyklautojams. Jis padėkojo skautininkams - kunigams J. Vaišniui ir St. Ylai už dvasinį peną stovyklai. Laisvosios Tėvynės stovyklos įrengimo naštą tvirtais pečiais išnešė detroitiškis ps. A. Banionis. Anot prof. Kolupailos, iš jo visų iki šiol matytų stovyklų ps. A. Banionis buvęs geriausias stovyklautojų maitintojas. o talkininkas ir stovyklos siela buvęs sk. vytis sl. Česl. Anužis. Seserijos ir Brolijos stovyklų komendantai buvo ps. D. Pulkauninkaitė ir ps. R. Minkūnas. Tačiau už vis mieliausia šioje stovykloje buvusi p. Zuzana Januškevičienė, kuri buvo vadinama "skautų mamyte". Jai iš vėliavų aikštės nuskambėjo 3-kart "skanu" šūkis. LSS Pirmijos pirm. v.s. dr. V. Čepas padėkojo visiems už parodytą kantrybę dėl Tarybos posėdžių ir pareiškė nepaprastą padėką detroitiškiams skautams už jų kropštumą ir visų spragų užkamšymą. Brolijos vyr. dvasios vadovas v.s. J. Vaišnys, SJ, už išlaikytą discipliną ir dvasią. Akadem. Skautų Sąjūdžio vardu kalbėjo ps. Mikėnas. Laisvosios Tėvynės stovykloje praėjusi 6-ji Akadem. Skautų Sąjūdžio stovykla. Taip stovykla buvusi baigta šūkiais "sudiev" ir "iki pasimatymo" kitąmet.

GELEŽINIS VILKAS KALNUOSE

Aukštakalnis, Rambynas, Romuva... tai ankstyvesnių metų stovyklos bei jų nuotaikingi prisiminimai. Dar ausyse skambant skautiškoms dainoms, Tunto vadovybė pradėjo kurti planus, kur šiais metais stovyklauti. Skautas stengiasi pažinti gamtą, tad ir jų stovyklos turi būti skirtingos viena nuo kitos. Šios minties vedinas nemažas vyčių būrelis dar ankstoką pavasarį pasipylė į Laurentian kalnus stovyklavietės žvalgybai. Planas aiškus: turi būti užtektinai miško, geriamo vandens, geros maudymosi sąlygos, tinkamas susisiekimas ir, svarbiausia, tolėliau nuo gyvenamų namų. Aplankius keletą vietovių buvo gautas gana didelis plotas šalia St. Donat, apie 80 mylių į šiaurę nuo Mont-

realio, kuris savo pobūdžiu atitiko daugeliui geros stovyklavietės reikalavimų.

Susitarus su Neringos Skaučių Tuntu, stovykla buvo rengiama kartu, tuo palengvinant transporto, palapinių ir virtuvės problemas. Abu tuntai darniai išdirbo smulkų veiklos planą, kad užtikrinus kuo geresnį stovyklų pasisekimą. Iš anksto pradėtos talkinti mašinos, sustatytas valgių sąrašas bei paruošti stovyklų įkūrimo planai.

Ir štai, liepos 21 d. iš įvairių Montrealio kampų pasipylė 15 mašinų, skubėdamos 18-ju keliu į stovyklavietę. Kelias, raitydamasis lyg žaltys, kilo aukštyn ir aukštyn. Jaunųjų stovyklautojų širdys ėmė plakti smarkyn, žvelgiant į pušimis apaugusias kalnų viršūnes. Senieji stovyklautojai su šypsena žvelgė į vos pirmą kartą stovyklon bevažiuojančiuosius, drąsiu tonu pasakodami apie lokius, verčiančius palapines, ar skunkes, baidančias sargybinius. Jaunieji, apsikabinę prožektoriais bei virvėmis, baimingai dairėsi viens į kitą, savo baimę slėpdami kiek galėdami.

Po keletos valandų pasiekiama stovyklavietė. Iš vakaro atvykę vyčiai jau suskubo iškelti palapines, gi iš virtuvės pusės jau sklido skanūs dūmų kvapai. Lyg skruzdėlės, nešdami didžiules kuprines ir maišus, vilkiukai ir skautai skubinosi į savas palapines, nes gi taip ilgai lauktoji stovykla jau čia pat.

Didžiausią stovyklautojų skaičių sudarė vilkiukai, kuriems buvo paskirtos

Toronto ps. D.Kerševičienė laimėjusi "Sk. A." vajaus I-ją vietą pavienių platintojų grupėje.

trys palapinės. Skautai pasiskirstė į dvi skiltis, iš kurių vieną daugumoje sudarė praeitų metų džiamboristai, šioje stovykloje sudarę Stumbrų skiltį. Vadovaujami skiltininko G. Vazalinsko jie rekordiniu greičiu susitvarkė palapinę, ją išpuošė ir išsikėlė tradicinę piratų vėliavą. Stovyklą sudarė 25 nuolatiniai stovyklautojai, pasiskirstę šešiose palapinėse. Abiejų savaitgalių metu, prisidėjus skautams vyčiams, stovyklautojų skaičius buvo pakilęs iki 40 skautų. Panašus kiekis buvo ir sesių pusėj.

Stovyklos komendantas s.v. v.skl. V. Piečaitis, atidarydamas stovyklą, pažymėjo, kad ji bus skiriama geresniam įstatų išgvildenimui bei pritaikymui. Šiuo principu sekant kiekviena diena buvo paskirta kurio nors idealo įgyvendinimui, kaip antai, skautas yra pastabus - linksmas - riteriškas - tiesus ir pan. Stovyklautojai su šiomis mintimis susigyveno labai puikiai ir tikrai stengėsi būti gerais įstatų vykdytojais. Vie-

Skautų vyčių Dariaus-Girėno būrelis Omahoje laimėjęs I-mą vietą "Sk. A." 1955-56 metų vajuje. Iš kairės: F. Pabilionis, kun. L. Musteikis, J. Sakalas, G. Drazdys ir St. Radžiūnas, būrelio vadovas. Nuotraukoje nėra L. Parulio.

Nuotr. K. L. Musteikio

nas iš vilkiukų kandidatų pastabumo dieną netgi nužvelgė, kad stovyklos adjutanto uniformoje trūko vienos sagos...

Stovyklai įpusėjus, prasidėjo nuoširdus patyrimų laipsnių bei specialybių egzaminams pasiruošimas. Stumbrų skiltis pasiryžo įsigyti iškylautojo specialybę ir ankstų penktadienio rytą, gavę sausą davinį, iškeliavo tolimon kelionėn. Diena buvo puiki ir saulėta, tad jų dienoraštis štai ką sako:

"Žygiuojant į St. Donat miestelį sutinkam daug judėjimo, bet nežiūrint į tai dainuojam ir švilpiam įvairius maršus. Mums labai smagu, tik... ūkininkams nepatinka. Valgydami sausus pusryčius kalbame apie puikią kelionę..."

Kita dienoraščio dalis apima antrąją kelionės pusę:

"...Jau dabar pasidarė labai karšta ir tikrai saulėta. Apsisukam ir grįžtam. Pakelėje sustojome pavalgyti. Visi labai ramiai valgė pietus, bet dėl trečio kovojo narsiai — ypač Urbonas..."

Kiekviena stovyklos diena praeina žaibo greitumu. Ankstų rytą, vos sušvilpus "Stovykla kelk", lyg verdantis katilas, suūžia stovykla. Mankšta, maudymasis, pamaldos, vėliavos pakėlimas, pusryčiai — ir štai, saulutei jau gerokai pakilus, prasideda užsiėmimai. Kur tai toli, beveik kalno viršūnėje, slenka raudonšlipsiai vilkai, vieni dėdami ženklus, kiti juos sekdami. Kitoje pusėje, miško glūdumoje, girdisi Žirgų skilties skiltininko H. Renkio aštrūs komandos žodžiai — skiltis baigt taisytis — ramiai. Tolumoje pasigirsta švilpuko garsai -tr-tr-tr-tr-tr- ir pro krūmus šlamėdami pralekia Stumbrai, tarsi šmėklos vejami — skiltininkas G. Vazalinskas signalizuoja "prie manęs". Kas gi ten vyksta po ana egle? Negi tie vilkiukai yra nebyliai, kad pirštais ką tai rodosi. O gi trys senieji vilkai — Navikėnas, Balsys ir Laimikis — laiko pirmojo patyrimo laipsnio egzaminus.

Lygiai 12 val. 30 min. Iš virtuvės pasigirsta ilgas švilpesys — pietūs. Vieni vien indais barškindami, iš kitos pusės sesės su daina, vyčiai savotišku parado žingsniu — žengia prie pietų "stalo". Stovyklos intendantė G. Kudžmienė, nors ir be virėjos kepurės, tačiau su dideliu šaukštu, dalina sriubą, mėsą, bulves, daržoves ir, žinoma, saldumynus. Keleta minučių viešpatauja tyla — stovyklos kapelion. Tėvas Raibužis sukalba maldą, ir pietautojai suūžia. Ir pietų puikumas ir alkio dydis neleidžia per daug kalbėtis nei juokauti. Bet alkį numaninus prasideda kur daina, kur sutartinis klegesys, nes valgio metu abi stovyklos susieina drauge. Didesnieji vaizduoja riterius, tuo tarpu kai mažesnieji randa gražaus juoko juos vien bestebėdami.

Į šeštadienio vakaro paskutinį laužą sugūžėjo gausybė svečių iš Montrealio ir apylinkių. Seimelio Prezidiumo pirmininkas p. L. Balzaras, vienu degtuku įdegęs laužą, keliais žodžiais šiltai pasveikino stovyklautojus, tikėdamas, kad tiek parama, tiek skaičiumi stovyklos didės, kaip kad iki šioliai didėjo. Laužą pravedė s.v. v.sl. Jonas Ramanauskas, mokėdamas išgauti ir dainą ir šūkius. Kadangi tai buvo jungtinis sesių ir brolių laužas, tad pasirodymų tikrai netrūko. Sesės vyr. skautės, nors ir pačios tikrai bejėgios būdamos, vistik susigundė pasikviesti brolių pagalbos, netikėtai iššaukdamos baleto šokiui tuntininką s. S. Naginionį, indėnų šokiui s.v.v.sl. J. Ramanauską ir moderniam menui tautinių šokių vadovą A. Brūzgelevičių. Daugelis gi svečių buvo nustebinti, išvysdami savo "kur tai dingusius" daiktus.

Paskutinę stovyklavimo dieną rajone pasirodė du nauji žaliašlipsiai paskautininkiai J. Piečaitis ir V. Paulius, lygiai kaip ir jaunasis prieauglis — vilkiukai D. Baltuonis, J. Blažys, R. Gurčinas ir K. Rudziauskas. Skautų eilės padidėjo pervedus buv. vilkiukus R. Navikėną, R. Laimikį, A. Balsį ir A. Rudinską. Skautai kandidatai kandidatai A. Bulota, V. Lukošius, V. Lukoševičius ir A. Keturka, išlaikę III-jį patyrimo laipsnį, davė skauto įžodį. Stovyklavimo metu buvo įsigytos 33 specialybės.

Sekmadienis. Kalnų viršūnėse skęsta debesyse. Užsigrūdinę ir saule įdegę stovyklautojai paskutinį kartą gerbia nuleidžiamą trispalvę. Kai kurie, dar prieš savaitę buvę mažai pažįstami, tapo gerais draugais. Kiekviena stovykla jaunuoliui duoda ką nors naujo ir gero, kas padėtų ateityje lengviau suprasti vienas kitą ir mokėti įvertinti kito padėtį. Stovyklautojai liūdnai velka savo

MŪSŲ DIDŽIOJI ŠEIMA

Skyrių veda s. Č. Senkevičius, 17 Lumbervale Ave, Toronto, Ont. Canada.

JAV RAJONAS

CLEVELAND, OHIO

● /sks/ Rugs. 7-9 d. North Chagrin rezervate Clevelando Pilėnų tunto Vytauto Didžiojo skautų draugovė kartu su draugininku v.s. V. Kizlaičiu turėjo puikią iškylą rudens vėsuma dvelkiančioje gamtoje. Vytautėnai dalyvavo Clevelando BSA 5-jo distrikto "camporee". Iškylos tikslas buvo parodyti skilčių ir draugovių patyrimą stovyklavime. Nepaprastai miela pranešti, kad vytautėnai šioje iškyloje pirmavo ir savo dr-vei laimėjo mėlyną kaspiną prie vėliavos. Iš 5-jo distrikto tik 3 vienetai buvo atžymėti tokiais kaspinais. Vos tris dienas stovyklaujant nėra daug laiko visokioms įrangoms, tačiau mūsų skautai sugebėjo ne tik tokias pasidaryti, bet dar ir tradiciniai pasipuošė stovyklą smėlio ir akmenukų ornamentais. Jie gražiai pasireiškė įvairiose varžybose bei prie laužo. Sekmadienį skautams po atviru dangumi buvo atlaikytos pamaldos. Vėliau trumpi užsiėmimai, priešpiečiai, stovyklaviečių likvidavimas ir grįžimas miestan. Vytautėnų transportu šion iškylon rūpinosi S. Daukanto sk. vyčių būrelio vadas v.sl. R. Vizgirda su savo sk. vyčiais.

● /sks/ Pakeliui iš stovyklos Kanadoje į Bostoną LSS Tarybos Pirmininkas v.s. dr. V. Čepas buvo sustojęs porai dienų Clevelande. Rugs. 9 d. jis dalyvavo Clevelando skautininkų ramovės sueigoje, kur pranešė apie Darbo Dienos savaitgalį Kanadoje praėjusį LSS Tarybos narių sąskrydį bei jo darbus. Clevelando skautininkų ramovė savo tarpan džiaugsmingai priėmė Stp. Dariaus jūrų skautų laivo vadą Pr. Petraitį, kuris neseniai pakeltas į paskautininkius. Jis skautininkų rate davė įžodį. Šioje sueigoje sužinota, kad ir Pilėnų tunto tuntininkas ps. Vyt. Kamantas tapo pakeltas į skautininko laipsnį. Daug nepaprastai įdomių įspūdžių sueigos dalyviams papasakojo neseniai iš Australijos Clevelandan atkeliavęs s. V. Civinskas. Clevelando skautininkai buvo sužavėti ps. A. Petukauskienės naktypiečiais. Ačiū!

● /sks/ Clevelando Pilėnų tunto S. DARIAUS jūrų skautų laivas nuoširdžiai dėkoja savo mieliesiems rėmėjams ir talkininkams: p. Peckui už laivo remonto išlaidų apmokėjimą; p. Juozui Kaklauskui už $5, paaukotus motorui pirkti ir p. Jonui Švarcui, auto rem. dirbtuvės 1254 Addison Rd. savininkui, už metalinio kylio laivui padarymą.

---

kuprines į mašinas ir nuolatos atsisukdami žvelgia į nuleistas palapines. Tačiau stovykla vėl bus kitais metais, o su ja ir nauji nuotykiai. **s. n.**

CHICAGO, ILL.

● /sks/ Džiamborės Fondui aukas Čikagoje renka bei propagandos reikalais kruopščiai rūpinasi skautai senj. K. Dirkis, senj. A. Mickevičius, V. Motušis ir R. Mieželis.

● Kanadoje įvykusios "Laisvosios Tėvynės" stovyklos metu Korp! VYTIS pirmininkas K. Mikėnas buvo pakeltas į paskautininkius. Iš Čikagos į stovyklą buvo nuvykę virš 100 skautų, kurių didžiąją dalį sudarę akademikai skautai. Malonu buvo matyti akademikus skautus ir stovyklos vadovų tarpe, kaip s. prof. S. Kolupailą, Korp! VYTIS Garbės Narį — vyriausią stovyklos viršininką ir tris stovyklos komendantus: D. Tallat-Kelpšaitę, R. Minkūną ir K. Mikėną.

● Laisvosios Tėvynės stovykloje kartu įvyko ir 6-ji Akademinė Stovykla. Tuo metu į tikrąsias nares buvo įvesdintos Čikagos sesės: D. Dirvianskytė, G. Lukoševičiūtė, A. Sidzikauskaitė, N. Maskaliūnienė, Z. Biliūnaitė, A. Andriukaitytė, B. Bulotaitė. Korp! VYTIS senjoro pasižadėjimą davė čikagiškiai: R. Blinstrubas, K. Dirkis, J. Grina, J. Liubinskas ir A. Jokubauskas.

● /sks/ Dėl tam tikrų priežasčių prieš porą mėn. Drauge sustojęs „SK. KELIAS", Chicagos Skautininkų Ramovei rūpinantis, vėl atgaivinamas. „Sk. Kelias" bus dvisavaitinis, redaguojamas ps. Br. Juodelio.

● Chicagos Dariaus ir Girėno vardo oro skautų drauovė kartu su oro skautėmis ruošiasi iškylai į gamtą. Greitu laiku ir DLK Mindaugo dr-vė /Cicero, Ill./ žada vykti gamtos prieglobstin.

● Vasaros nakties gludumoje Chicagos pulk. J. Šarausko vardo sk. vyčių būrelis turėjo naktinę iškylą. Joje pagal skautų vyčių tradicijas ir papročius kandidatas Gint. Sabaitis davė sk. vyčio įžodį.

● /sks/ Chicagos skautų rėmėjai Dr. Budriai savo bute suruošė skautišką pobūvį — sutiktuves šios vasaros stovyklos vadovybei. Šią vasarą Pr. Rako skautams pavestoje stovyklavietėje prie Custer, Mich., stovyklavę skautai-tės praleido 3 savaites maloniame gamtos prieglobstyje. Pobūvio pabaigoje svečiams buvusi parodyta pernykštė skautiškų stovyklų filma.

● /sks/ Chicagos sk. vyčių dr-vė, vadovaujama v.sl. J. Liubinsko, iškylavo Cedar Lake, Ind., Tėvų Saleziečių ūkyje. Ten jie pravedė laužą svečiams ir stovyklaujančiam lietuviškam jaunimui.

● Chicagos akademikai skautai dvi dienas iškylavo prie Lake Geneva, Wis. /rugp. 4-5 d./. Gražiai praleistas laikas gamtoje ir prie skautiško laužo, kurį pravedė senj. A. Mickevičus. Humoro laikraštėlį „Sumuštinis" redagavo senj. R. Vėžys. Iškyloje dalyvavo apie 60 akad. skautų ir svečių.

ALp(LKA)3083
1956, Nr.9

BOSTON, MASS.

● Liepos 15 naktį Bostono oro skautų Lituanika II būrelis turėjo specialią iškylą Blue Hills, Mass., kurios metu vieneto narys oro sk. kand. Rimtautas Vizgirda davė oro skautų pasižadėjimą ir gavo žydrą oro skautų kaklaraištį.

● Gegužės 29 d. Bostono oro skautai suruošė savo būrelio, Lituanikos II, vienų metų veiklos paminėjimą, kuris įvyko lakūniškai papuoštoj ir apšviestoj Tautininkų Namų salėje, So. Bostone. Minėjimas oficialiai prasidėjo su programa, kurios pradžioj Bostono Žalgirio tunto tuntininkas s.v. v.sl. A. Levinas tarė žodį apie būrelio veiklą. Tuomet buvo įneštas sukaktuvinis tortas, ir jauniausiam būrelio oro skautui, A. Adomkaičiui uždegus vienų metų žvakę buvo sudainuotas Oro Skautų Maršas.

Meninę programos dalį atliko oro sk. H. Strolia, pasmuikuodamas porą kūrinių. Jam pianinu akomponavo s.v. v.sl. V. Strolia. Po programos sekė vaišės ir pasilinksminimas. **L. B. P.**

● Paminėti 35 metus nuo Lietuvos Valstybės Teatro įkūrimo, Bostono oro skautai buvo pasikvietę į vieną savo sueigų rašytoją Stasį Santvarą, kuris davė labai įdomų pašnekesį apie Lietuvos Operą. **O. S.**

NEW BRITAIN, CONN.

New Britain, Conn. š.m. birželio mėn., ,,Vinco Krėvės'' būrelio skautai vyčiai buvo pakviesti vietos amerikiečių skautų į jų savaitgalio iškylą, vad. ,,Camporee''. Krėvėnai su geru patyrimu stovyklavime, darbštumu, drausmingumu bei gražiu elgesiu amerikiečiams skautams paliko nepaprastai gražų įspūdį ir buvo pakviesti kaip garbės svečiai į jų sekančią stovyklą.

Taip pat didelė atsakomybė ir garbė tenka Krėvėnams šį rudenį, nes lapkričio mėn. 10-11 d.d. įvyksta IV-tasis I-mojo rajono skautų vyčių suvažiavimas New Britain'e. **VI. P.**

NEW YORK, N.Y.

● /sks/ Rugs. 8 d. Tautos šventės proga New Yorko skautai vyčiai J. Stuko radijo valandėlėje suvaidino patriotinį vaizdelį iš Lietuvos partizanų gyvenimo. Vaidino: A. Alksninis, A. Bobelis, R. Kezys, J. Lapurka ir J Ulėnas. Dainomis talkininkavo sk. vyčių oktetas. Vaizdelį parašė ir režisavo R. Kezys.

Tą pačią dieną — valandą vėliau N.Y. skautų vyčių oktetas lietuviškoje televizijos programoje sudainavo Ramovėnų maršą. Daugelio žiūrovų nuomone šis oktetas tiek savo žvalia išvaizda skautiškose uniformose, tiek maloniu dainavimu buvęs geriausias tos programos pasirodymas. Oktete dainavo: A. Ilgutis, M. Ilgūnas, V. Gobužas, J. Lapurka, V. Alksninis, G. Rajeckas, V. Aukštikalnis ir R. Ralys. Ačiū jauniesiems entuziastams už tokias puikias pastangas garsinti Tėvynę eterio bangomis.

● /sks/ N.Y. skautų Tauro tunto vilkiukų draugininkas v.sl A. Alksninis ir jūrų skautų Audros laivo vado pav. R. Penikas šį mėnesį išvyksta atlikti karinės prievolės. Tauro tuntas netenka dviejų energingų vadovų. v.sl A. Alksninis per trumpą laiką suorganizavo 23 vilkiukus į draugovę ir juos paruošė įžodžiui. Tauro tuntas linki sekmės broliams karinėje tarnyboje!

● /sks/ Rugp. 10 d dr-vė turėjo sueigą, k ruomenes tikslus kalbė prel. J. Balkūnas. Po pašnekesio buvo gyvos diskusijos. N.Y. sk. vyčių dr-vei šiuo metu vadovauja v. sl. Vyt. Gobužas.

LOS ANGELES, Calif.

● Šią vasarą Los Angeles vietininkija suruošė skaučių vadovių kursus, kuriuos vedė ps. V. Tamulaitis. Pasikalbėjimai davė daug žinių ir nurodymų jaunoms vadovėms. Skautės yra labai dėkingos ps. V. Tamulaičiui už suteiktas žinias ir dažnai naudosis jo nurodymais bei patarimais.

● Liepos 14 ir 15 d.d. Birutės dr-vės skautės turėjo dviejų dienų iškylą Hansen Dam parke. Iškylai vadovavo sl. Ž. Balsytė. Valgių ruoša, dainų, gimnastikos ir žaidimų pamokomis prisidėjo ponios Gustienė ir Balsienė su mylima vietininke ps. D. Pulkauninkaite. Skautes aplankė broliai skautai ir kartu turėjo laužą.

● Liepos 28 d. Birutės dr-vės skautės turėjo didelį bendrą laužą su broliais prie Ramiojo Vandenyno. **Los Angeles skautė.**

JŪRŲ BUDŽIAI IŠPLAUKĖ

Pirmą kartą šią vasarą Budys III pakėlė bures liepos 31 d., kai jachta su nepilna įgula /B. Stundžia ir R. Namkas/ išplaukė į Port Hope. Grįžtant atgal ant vandens išbūta virš 44 val. ir sava prieplauka buvo pasiekta rugpiūčio mėn. 4 dieną 2.30 val rytą. Dar tą patį rytą vėl buvo pakeltas inkaras ir šį kartą jachta jau su pilna įgula, kurią sudarė H. Stepaitis, G. Kačanauskas, V. Valaitis ir P. Butėnas, patraukė į mažą JAV Ontario ežero uostą Olcott. Ten truputį apsitvarkius su lengvu vėju išbėgta į Youngstown ,o vėliau į Niagara on the Lake. Į Torontą grįžta rugpiūčio 6 d. anksti iš ryto.

Buvo ir sesėms jūrų skautėms pažadėta viena kelionė. Parinktas ilgas Darbo Dienos savaitgalis. Gaila tik, kad plaukimo dieną tik viena sesė, Vandenių laivo laivininkės pavaduotoja, išdrįso leistis į ''jūras - marias''. Jachtoje rugsėjo 1 d. buvo šie asmenys: H. Stepaitis — vadas, K. Šalkauskas — pavaduotojas, O Skukauskienė ir V. Skukauskas /svečias/. Šį kartą pasirinktas Port Dalhousie uostas, netoli Wellando kanalo. Vakare jachtą užklupo lengva audra su žaibais ir perkūnijomis, bet jachtos nepalietė. Anksti rytą pasiektas uostas, pernakvota ir patraukta į Kanados krantus. Pasiekus Clarkson, pernakvota ir rugsėjo 3 dieną vėlai vakare prisirišta savoje prieplaukoje prie krantinės. Pirmoje kelionėje padaryta apie 105 jūrmylės, antroje virš 80 jm ir trečioje apie 90 jm; išviso apie 275 jūrmyles.

B.

PADĖKA

ps. S. Makarevičiui, Los Angeles, Calif. USA, už auką — $5.00 ,,Skautų Aidui'' paremti nuoširdžiai dėkoja

''Skautų Aido'' Administracija

''Skautų Aido'' Adm. nuoširdžiai dėkoja šios vasaros ''Laisvosios Tėvynės'' stovyklos vadovybei, per ps. A. Banionį atsiuntusiai ''S.A.'' pašto ženklų už $2.20.

Gn 199.287